

Π. ΣΣΕΠΟΛΤΑΕΦ

Север

ΝΑ ΟΡΓΑΝΥΤΕ ΝΕΟΝ ΝΙΚΙ

ΓΙΑ ΤΑ ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΤΙ ΙV ΚΒΑΡΤΑΛΙ

Το τοκλατ της Σεπολτάεφ σο κοματικον
ακτιβ τη Ροστοβι σα 8-X 31.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ Θ. ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΗ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

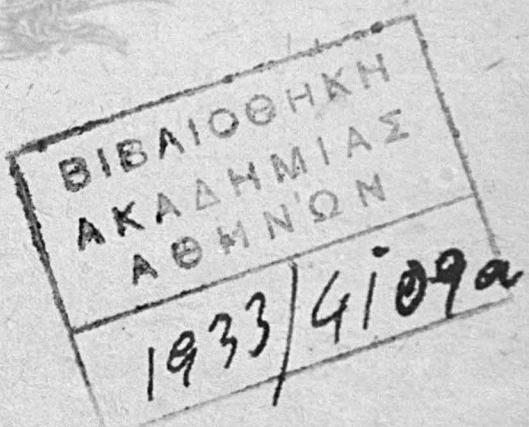
Π. ΣΣΕΠΟΛΤΑΕΦ

ΝΑ ΟΡΓΑΝΥΤΕ ΝΕΟΝ ΝΙΚΗ

ΓΙΑ ΤΑ ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ
ΤΙ ΙV ΚΒΑΡΤΑΛΙ.

Το τεκλατ *ης* σ. Σεπολτάεφ σο κοματικον
αντιβ τη Ροστοφι σα 8 X 31.

Μετ φραγμ. Θ. ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΙ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“

ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

Б. ШЕБОЛДАЕВ

ОРГАНИЗОВАТЬ НОВУЮ ПОБЕДУ

О хозяйственных задачах
IV квартала 1931 года.

Доклад на ростовском партактиве
8 октября 1931 г.

Перевод. Ф. Григориади.

Издание „Коммунистис“
Ростов-дон 1931 год.

Технический
редактор
Григориади ф.

сдана в набор 20 X 31 г.
сдана в печать 24 X 31 г.

Упол крайлит № 4341 Б 6 — 125x176 Заказ № 581 Тираж 2000
Типография Греческого изд. „Коммунистис“

1. ΝΑ ΟΡΓΑΝΥΤΕ NEON NIKI

Οσίμερον εδιμοσιέψτεν το τοκύμεντον τι Κραικομι
τι κόματος κε η Κραισπολκομι για το λαικο-νικοκιριακον
πλάνον τι IV κβαρταλι σο κράινεμυν.

Το βασικον το πρόβλημα τ' αφτινεθι τι απόφασις
εν—να κινιτοπιένυταν εμ τα καρατικα οργανόσις, εμ
τα πλατέα μάζας τ'εργατίου κε τι κολχόζνικιον ολό-
γερα σιν εχτέλεσιν τ' αφτινεθι τι ικονομικυ πλάνυ, κε
με αφτο τον τρόπον κε ολάγερα σιν εχτέλεσιν ολινυ
τι χρονιάτκυ τι πλάνυ.

Εμις λογαριάζομε πος αφτο το κβαρταλ πρεπη να
μετατρέπκετε σε μαχιτικον κβαρταλ τι χρονιάτκις
τι εργασίας-εμυν. Σάτο απαν σινκεντρόνομε όλευ τιν
προσοχήν-εμυν. Δίγομε ιδιέτερον προσοχιν σάτο το πρό-
βλημαν, επιδι ίσα—ίσα το IV κβαρταλ έτον πάντα το
κβαρταλ τι μεγάλον νικοκιριακον τέμπον, έτον ι περίοδος
τι αισθαένιας τι νέας εεσδίας, κε επιδι τα ομιλίας για το
χοραστήστ, για τιν δυλίαν με νέον τρόπονπρεπ απο
αγιτατσιόνι λόζυνκ να μετατρέπκυνταν σε πραχτικον
άφκισιν τι πρατσεντίον τι εχτέλεσις τι χρονιάτκυ προ-
γράμματος. Κε επιτέλυς επιδι βάλομε για σκοπόν-εμυν
να οργανόνομε νέον αποφασιεστικον νίκιν σο έργων
τι χτιζίματος τι τιαμιαλι τι σοσιαλιστικις ικο-

— 4 —

νομικις να εχτελύμε του πλάνον τι τρίτυ χρόνι
τι πιατιλέτης.

Σάτο το κβαρταλ πέρομε μεγάλα κε εντατικα
(ναπριαζόνιε) τέμπια, επιδι λογαριάζομε, πως άλλεν
ι απετανόφχα σο κράι επιτρέπε να πέρκουνταν τιύτα
τέμπια.

Εν πρότις,—σο περαζμένον τιν περίοδον τάφ-
τουν τι χρόνυ έχομε σιστιματικον κε σιμαντικον άφκισιεν
τι βιομιχανίας-εμυν. Απαναφχα 24 πρατσέντια επερίσ-
πεν ι προτύκια τι βιομιχανίας σα τελεφτέα 9 μίνας
απαν σο αντίστιχον τιν περίοδον τι περαζμένυ χρόνυ,
παρόλον το πραριδ τι πρότυ τι κβαρταλι. Το σεστον εν
ότι αδακα ι καρτίνα εν διαφορετικον σα κεχχοριστα
κλάδυς.

Εαν θα πέρομε τιν βιομιχανίαν τι νεφιι, ετότες
έχομε 134 πρατσέντια σο περσιζνον του χρόνον απαν,
σιν βιομιχανίαν τι πετροκάρβυνο—περίπο 115 πρατσέν-
τια, σο χροματιστον τιν μεταλυργίαν—120 πρατσέντια,
σο αγροτονικοκιριακον τιν μιχανοκαταξκεβιεν—176 πρα-
τσέντια· εαν θα πέρομε το μάδρον τιν μεταλυργίαν
(Συλιν, Αντρέεψκι εργοστάσιον) έχομε μόνον 102
πρατσέντια, ι βιομιχανία τι τσιμέντυ επίσιες σο ίδιον
επίπεδον εν—102 πρατσέντια. Εχομε φένετε κε έναν
μοναδικον κλάδον τι βιομιχανίας—τιν βιομιχανίαν ντο
επεκεργάσσκετε κισιλίαν, το οπίον κιλιθαρίετε αφκα ασο
επίπεδον τι περαζμένυ χρόνυ.

Πρεπε να έχομε ιπόπισιν, πως κ' έχομετο καλο-
κεργον, του κεσπεζμον, το σινιθιζμένον το ζεζόνι του
κεσπεζμον σιν βιομιχανίαν-εμυν κε πως σο τελεφτέον

τιν περίοδον, σα τελεφτέα τα μίνας, σα τελεφτέα τα δεκαήμερα έχομε σιμαντικον μεγάλομαν σο περίσεβμαν τον τέμπον σε κάμποσα κλάδυς τι βιομιχανίας.

Κε το σοστον πρεπ να σιμιόνομε το ασίμαντον τιν άφκισιν τι προτύχιας σο τελεφτέον τιν περίοδον σο μέταλον, σο χαρβον, κε εν μέρι σο νεφτ ατο σιμεν, ποσ τα αποφασιστικα για το νικοκιρίον-εμυν τα κλάδυς ακόμαν κ' εκατόρθοσαν στροφιν. Ιδιέτερα πρεπ να σιμιόνομε τι νεφτι τιν βιομιχανίαν, το οπίον, αρφ εγκέλεσεν τιν πιατιλέτκαν „εφισίχασεν σα δάφνας“ κε ενο ίχεν σιν εντέλιαν το μινκιν να μι κεσπερτ τα τέμπια, ερχινεσεν επονιδίστα (παζόργο) να καθιστερι σιν εγκέλεσεν τι προγράμματος.

Κε όμος σον παρον έσαν άλια τα υσλόδιας για ιτσιλα τέμπια, κε ιδιέτερα, σιν βάσιν τι χοζραστεστνι σχέσεον, χορις σσυφεν εμπεν σον δρόμον ο εφοδιαζμος τι επιχιρίσεον-εμυν με πρότα ιλικα κε βοιθιτικα ματεριάλια.

Ακόμαν κ' εν τιύτον κατάστασι, οπόταν επόρναμε να φορτόνομε σιν εντέλιαν τα επιχιρίσιες-εμυν κε να μι έχομε ανάνκιν σιν απαρύτοβανιαν κε σο τεχνικον τον εφοδιαζμον, αλόμος έχομε μεγάλον διακανονιζμον σον εφοδιαζμον, σα όρια τι προγράμματος κε ατο επιτρέπμας να ιπολογίζομε σο μινκιν καλίτερις εργασίας τι βιομιχανίας.

Το δὲφτερον εν, ότι χορις σσυφεν έχομε καλον εσοδίαν σο αγροτικον νικοκιρίον—εμ σα σιτοπαραγογα ραγιόνια, εμ σα τεχνικα—κε ατο παλ δι το μινκιν για σιμαντικον νικοκιριακον άφκισιν σο κράι.

Αναπτίγετε το σοσιαλιστικον i πάζα-μυν δχι μόνον σιν γεοργίαν, αλα κε σιν χτινοτροφίαν κε σάλα κλά-

δύς τι αγροτικού νικοκιρίου. Επράνιναν, εδινάμωσαν τα σοβχόζια κε τα κολχόζια.

Κε επιτέλυς, ακόμαν κε τα πρότα φοβετσάρκα βίματα σχετικά με τον εμποτίζμον κε το δινάμιομαν τι χοραστέσσοτι κε τι αποκοπής, σου αγόναν εναντίον σιν υραδνίλοφκαν, σιν απελίτσκαν, σο τεκύτεστ—όπος κιαν εν δίγνε κάπιον καλιτέρεπειν σο νικοκιριακον τιν καθοδίγιειν-εμυν.

Ολια ατα επιτρέπνε-μας να ιπολογίζομε ότι σο συμα τιν περίοδον θα κατορθώνομε υσιόδικα αποτελέζματα σο να προχορύμε εμπροστα, κε επιτρέπ-μας να ιπολογίζομε, ότι ο πλάνον τι νικοκιριακις άφκειεις τι κράινεμυν σο 1931 θα εκσαςφαλίετε σο σίνολον-αθε.

Οπος φένετε, θα γίνταν κάπια περετόζκας σα τέμπια τι άφκειεις σα κιεχοριεστα κλάδυς τι νικοκιρίου-εμυν, αλα σο σίνολον—ι σύμα εκινον τον ιλιχον ακιον ντο θα εβγαλ το κράινεμυν θα αυταποκρίνετε με τα ναμέτκας, ντο εγένταν έναν χρόνον εμπροστα.

Κε όμος εβρίουνταν τιύτα διαθέσις (κε κ' επορύμε να λέγομε, ότι ίνε έγαν κε δίο) να πέρκυνταν σο τέταρτον κβαρταλ τέμπια τι νικοκιριακις άφκειεις σιμαντικα χαμιλομένα, όπος σινιθίζνε να λέγνε „ρεαλιστικα τέμπια“, κε με τατο σσκεπάζνε τιν μι επιθιμίαν-ατυν να αγονίεκυνταν για τα αποφάσις τι κόματος. Σα κάρπια ενδεις κε επιχιρίσις έζαν υστανόφκας—σο τέταρτον κβαρταλ να δόχκυνταν σιμαντικα χαμιλομένα ζατάνιας, που να ίνε μάλιστα κιάλι χαμιλα παραβαλόμενα με το τρίτον κβαρταλ τι-τρεχύμενο χρόνο. Δογοχάριν, σο καρβον εσχεδιάστεν για το τέταρτον κβαρταλ ακόμαν κιά.

λο αφα ασο τρίτον το κβαρταλ· σο Δενζαδοτ εσχεδίασαν πλάνου, το οπίον έτον κιάλο ολίγον ασον πλάνου πυ πραγματικα εχτελέστεν σο τρίτον το κβαρταλ· σο σιδεροδρομικον το τράνςπορτ εσχεδιάσταν τέμπια για τιν κικλοφορίαν φορτίον τι δρομι κιάλο αφα ασον πλάνου τι τρίτυ τι κβαρταλι.

Το σοστον, πρεπ να λέγομε, πος πλάι ζάτο ίνε κε άλα ακρότιτας (κράινος), σο Σελμασσ λογοχάριν. Σιν αρχιν το Σογιουζελμασσ εσχεδίαζεν για το Σελμασσ πρόγραμαν 30 εκατομ. κε παραπαν—ενο το τρίτον το κβαρταλ έβγαλαν 11 εκατομίρια· αργότερα εκατίβασεν-ατο σε 15 εκατομ. κε ανεφ ατο υζζε i ραπότνικι τι Σελμασσι τι Φοστοφι επίζμοναν σο προιγύμενον τον αριθμον, ιπολογίζοντας να πέρνε παραπαν μέταλον κε σρέτστβας, παρόλον ότι κ' επορυν να εβγένε αποφα απο πρόγραμαν πυ να εν παραπαν ασα 17 εκατομ. ρυβλίον.

Επαναλαμβάνο ότι εμις πέρομε σιμαντικα τέμπια τι ανάπτικσις τι νικοκιρίου-εμυν σο τέταρτον το κβαρταλ. Λογοχάριν πέρομε 37 πρατσέντια τι χρονιάτκις γενικις πρατύκιας τι βιομιχανίας, κε σο θεμελιόδικον (κατι τάλνι) χτίσιμον εδγεν κάμποσον παραπαν, επιδι i καθιστέρισι σάρτο το έργον ανανκάζμας να ταμαρέβομε ενίνο ντο επέμνεν οπις, με τον λογαριαζμον να εποφελίμες όλια εκίνα τα σρέτστόχας, ντο εδόχταν για το θεμελιόδικον το χτίσιμον.

Εμπροστάμυν στεκ το πρόβλημα να επίρομε 4,5 εκατομίρια εχτάρια κε να εκόνομε ζιαπ 5 εκατομ. εχτάρια, να εφτάμε ζαγατόφκαν τεράστια ποσα κοκιν κε αγροτικα πρότα ιλικα.

Κε ίσα-ίσα γιατατο έχομε χρέος με τον πλέον αποφασιστικον τρόπον να δίγομε απόχρυσιν σα οπορτυ- νιστικα απόπιρας να σιντομέφχυνταν τα πλάνυς τι βιο- μιχανίας-εμυν, τι θεμελιόδικο χτισίματος, τι αγροτικυ νικοκιρίου.

Βέβαια, δελεαστικον (σαπλαζνίτελνο) εν για κάμ- πος χαζιάιστθενικυς-εμυν να απομένε ζο επίπεδον τι τρίτυ κερταλι γιάχοτ κιάλο χαμελα πα—επορύμε να κιδιανέφχυμες ζο σαμοτιοκ, κ'εν φόρος ότι θ'αρχινυν να χτυπ ζνε-μας για το κ' εχτελεσαμε το πρόγραμαν κ.α.

Αλόμος κι θα έμες πολεσεβικι αν έστεκαμε σε τιότον άποτσιν. Σέμας—ζο σοβετ κου το νικοκιρίον-εμον—κ' εν στίμυλ για καζάνεμαν, το οπίον ανανκαζ του καπιταλιστιν να χτιπίετε άμον θερίον για το κάθε πρατσέντον κέρδυς. Σέμας τιότον πράμαν κ' εν κε γιατατο τα εντατικα (ναπριαζόνιε) τέμπια ίνε το απαρέ- τιτον ι οσλόβια για να ανανκάζομε το νικοκιρίον-εμυν ια προχορα κιλο αγλίγορα, για να λικβιταριζομε τα κάθε ίδυς τα σαμοτιότζνι διαθέσιε, για να κατορθόνομε κιάλο ενεργιτικον αγόναν για τιν ανάπτικιν τι νικοκι- ρίου-εμυν.

Αλόμος πρεπ ιζιπ απαρχις να λέγομε, ότι τα τέμπια-μυν θα εν ανάνκι να πραγματοπιύνταν ένακσαι διαφορετικα, παρόσον εγίνυτον σιν πραχτικιν ενορίτερα Να κόρτομε κε ρύζομε με απλον αγιτάτσιαν, με σινθι- ματα γιάχοτ με πίεσιν τι κινις γνόμις απαν ζο έναν γιάχοτ ζο άλο το κινοτικον τιν οργάνοσιν—κι θα εν αρκετον. Ατόρα το πλέον βασικον εν—να εβρίετε πρα- τικον λίσι τι ζιτίματος: πός να εφτάμε να ενδιαφέρχετε

ιλικα το καθέναν το νικοκιριαχον ι οργάνοσι, ο καθένας εργάτες, ο κάθενας κολχόβινχος σα αποτελέσματα τη δυλίας-ατ, πόσ να βάλομε το ιλικον το ενδιαφέρον δέστε να εκειπιρετα να αγλιγορεβ τα τέμη τα τε χτισίματος-εμυν. Άδακα κράτι ι υσία τι ζιτίματος.

Ο λόγος γίνετε όχι για νέον σίνθιμαν, αλα για το πρακτικον τιν οργάνοσιν τ' ατίνεθι τι ενδιαφέροντος. Το ζιτίμαν για το χοζραστζότ, το ζιτίμαν για το κατεφθιαν κε για το προοδεψτικον τιν αποκοπιν, τα εκς „υσλόβιας“ ντο έβαλεν εμπροστα ο σ. Στάλιν, δίγνε τιν απάντησιν, με πίον τρόπον ατο θα κατορθύτε.

Ενοίτε, πος σίνχρονα με το δινάμομαν τι ιλικυ ενδιαφέροντος έχομε χρέος να καθοδιγύμε πολιτευικα, να απετύμε εφθίνιν για τιν εχτέλεσιν τ' αφτονον γιάχοτ τ' αλονον τι νικοκιριακον προβλιμάτον, έχομε χρέος όπος κε προιγυμένος, κε ακόμαν σε μεγαλίτερον βαθμον, να οργάνόνομε τα μάζας ολόγερα σιν εχτέλεσιν αφτονον του προβλιμάτον, έχομε χρέος πιάλο πλατέα να αναπτίζομε τιν ζοσιαλιστικιν άμιλαν κε το μαχιτικον τιν κίνισιν—ετιβαρα να πραγματοπιύμε σιν πρακτικιν τιν οργάνοσιν τον μαζον σον αγόναν για ανότερα τέμπια, για απαντικα πλάνυς σα επιχιρίσιες, σα κολχόβια, πάντυ όπου δυλέβομε.

Σα χοζραστζότνι μαχιτικα πριγάτας, σα βιστρετσνο-σμένι πλάνυς εκφράξκυνταν ιδιέτερα χαραχτιριστικα τα δίο μερόδες τι ζιτίματος: ας έναν το μέρος το ιλικο-ι ενθάρινει (παασερένιε), το ιλικον το ενδιαφέρον, κε ανι αλο το μέρος—ι οργάνοσι τι μαχιτικις κίνισιες, τι άμι-

λας, τι κομυνιστικις σχέσις με τιν δυλίαν. Εμας απόρα χριάσσετε-μας με διπλον ελκτικον δίναμι να σκόνομε τζιπ ιπσιλα (απαν σο ρασσιν) το νικοκιρίον-εμυν.

Εχομε χρέος να εφτάμε τεράστιον δυλίαν για να πραγματοπιώμε παραπέρα τα ιποδίκισις τις. Στάλιν για τα ζιτίματα τι οργάνωσις τι δυλίας, για τιν ισχόρισιν τι χοραστζοτι, κε δυλέθοντας με νέον τρόπον να κατορθώνομε όχι προσορινα γιάχοτ φενομενικα επιτιχίας, αλα να θργανόνομα το ειστιματικον τιν άφιξισιν τι νικοκιρίον-εμυν με τέμπια, πν ε ίδι επροξδιόρ-τσαμε.

II. ΝΑ ΕΜΦΙΤΕΦΚΕΤΕ ΚΕ ΝΑ ΔΙΝΑΜΟΝ ΤΟ ΧΟΖΡΑΣΤΖΟΤ

Σχέτικα με το χοραστζοτ ε ίχχιμε τα πρότα φοβετζάρκα ποδαρέας. Το πρότον το εταπ τι διναμορατι τι χοραστζοτι ένκιτε εν πρότις σο να τελιόνομε με τον αφτοματιζμον σο δόσιμον πιστόζεον σο νικοκιρίον-εμυν, το οπίον εδίγανεν σο εκσις, ότι οδίνημε παράδες όχι για τα ακίλας (τσένοστι) ντο έβγεναν σιν πραγματικότιταν, αλα αντίκρι σον πλάνον κε κάποτε τι κάκυ. Το δεύτερον το πρόβλημαν έτον, να καθορίζουνταν ταγαδόρην σχέσις ανάμεσα σα επιχιρίσις, με σιμφονιτικογ να καθορίσκετε το αμιθέον κοντρολ ανάμεσα σα επιχιρίσις. Μολονότι σχέτικα με τατο επίκαμε μόνον τα πρότα ποδαρέας, υζζε έχομε μερικα αποτελέζματα. λΔογοχάριν: τιν άνικειν, ονταν το πρόγραμαν-εμυν εχτεμίτον, απαν αφκα, 73 τα εκατον, εδίγαμε χριψατικα έξα 113 τα εκατον αντίκρι σον πλάνον, διλαδι επί-

επονάμε το πραγματικόν τιν παραγογίν εναμπς φοραν παραπάν απότι εχριάσκυτον για τιν παραγογίν. Ατόρα σο τελεφτέον το κβαρταλ ἔχομε αντίθετον καρτίναν: ονταν εχτελίετε το πλάνον, απάν-αφρι 80 τα εκατον, ι πάνκα δι μόνον 73 τα εκατον ασα χρίματα ντο αναλογυν κατα κε τον πλάνον. Κε άνεφ ατο, τιν άνικιν έργεδαν σο πλέρομαν τι Σαρπλάτας, ένο ατόρα οιάν πος κ'έχομε παράπονα. Αιο για περισσον φοραν ιπογραμμιζ, ντό τεράστιον εκσιγηαντικον (οἰτοροβλιαγιυτζυγι) ρόλον ίχαν τα μεροπριάτιας, ντο εφαρμόσταν ασα κόμαν για το δινάμομαν τι χοζραζτζοτι.

Ατα σιμεν, ότι μολονότι ι δυλία σάτο τον κλάδον κ'εν τέλιον, τα νικοκιριακα οργανόσις-εμυν επόρεσαν να κατορθώνε κιάλο ικονομικότερα να εκσοδέφκυνταν τα σρέτετβας, επόρεσαν να κατορθώνε όστε κιάλο αγλίγορα να γίνετε ο γρας-ατυν, εκατόρθοσαν να τελιόνε με το δχι ορθον τιν σχέσιν με τα χρίματα.

Σο σίστιμαν τι σιμφονιτικον επέρασεν όχι μόνον ι βιομιχανία, αλα κε τα άλα κλάδυσ τι νικοκιρίου, κε ατο πριν απόλα ίχεν τον αντίχτιπον αθε σο καλίτερον τιν οργάνοσιν τι εφοδιάζει. Αλόμος αδακα σιν υξίαν εγένταν πολα ολιγότερα, παρα σο καλιτέρεμαν τι δοσιματι πιστόσεον, επιδι έχομε έναν σορον παραδιάσις κε τιπικα σχέσις με τα σιμφονιτικα. Επορύμε να φέρυμε ατελίστα παραδίγματα πος εβγένε εκς ασα σιμφονιτικα, παραδίγματα για το ανέφθινον απέναντι σα σιμφονιτικα. Ατο, βέβεα, φερ πάρα πολα μεγάλον θλάβιν σο έργον τι διναμοματι τι νικοκιρίου-εμυν

Δίο μίνας ειμπροστα ι κιβέρνισι επίκεν νέον βίμαν σο έργον τι διναμόματος τι χοζραζτζοτι κε

αφτο το βίμαν ένκιτες σε εκσεις, ότι ι ένοσι (οπυρετ νένιε), το τρεςτ καθος κε ι επιχίρισι σχιματίζνε τ' ατινέτερον μέσα κικλοφορίας (απαρότνιε σρέτστβα) σε λογαριαζμον τι κιεχορίζματος μεσον ασο Γοςπανικ, το οπίον επίστοξεν ατα τα οργανόσις. Κε αφτα τα μέσα εβρίνυνταν σιν διάθεσιν τι ένοσις, τι τρεστι, τι επιχίρισι, κε τα κέρδι ν ο μαζέφκουνταν σιν βάσιν τι κικλοφορίας αφτινον τον μέσον, σιν βάσιν τι καλίτερις εργασίας τι επιχίρισι. Θα εποριν να δόχκουν αν για το θεμελιοδ κον χτίσιμον κε για έναν σιριν αλα ανάνκας τι ίδιας τι επιχίρισις. Ο ρόλος τι πάνκας εν να πιστον μόνον τα σεζόνι κε κάπια αλα ανάνκας τι επιχίρισις.

Αλόρος, το κυντρύλ με το ρύπλιν απο μέρος τι πάνκας απ μεν σε ισχιν, επ δι το καθέναν ι επιχίρισι, το καθέναν ι ένοσι θα εν αράνκι να πάι σιν πάνκαν για τιν πίστοσιν, επιδι κεντι τάτινεθι σρέτστβας δόχκυνταν-ατο ελάχιστα(μινιμυμ). Κε ι πάνκα, για να δι εμπρόθε-ζμον σύταν, εν ιποχρεον να εφτάι προθέρκαν, αν το νικο-κιριακον ι οργάνοσι γιάχοτ ι επιχίρισι εχτελα τα συμφω-νιτικά-θε, αν εν ικανον να πλερον σιν προθεζμίαν κατα κε τα ιποχρεόσις-αθε, πός πλερον τιν ιποχρέοσιν-αθε σιν πάνκαν, διλ. σιν υσίαν κατα κε τιν κατάστασιν τι νικοκιρίο να καθορίζ τιν ικανότιταν-αθε για πίστοσιν

Γιατατο, το ισοζήγιον (παλανς) τι επιχίρισις θα εν το βασικον τοκυμένσον—πλάι με το προμφινπλαν— το οπίον έχνε χρέος να εκσέρνε κε ι χαζιάιστθενικι-εμον, κε ι κοματικι κε προφρογιώνικι καθοδιγιτε σα επιχίρισις. Ενο ατόρα τα σινιθιζμένα ι δυλία γίνετε αετς· ονταν έρτε ο τιρέκτορας σιν πάνκαν για χριματικον βετημαν, σιν υσίαν τι δυλίας δχι ατος, αλα ο πυγάλτερας

εφτάτι όλια τα ομιλίας για τατα τα ζίτιματα, ενο ο τιρέκτορας μόνον „εβρίστε σου παρου“. Απο πυδεν κι γιαραεβ κι με τατο να σιμφιλιώμες κ'επορύμε.

Ατόρα πρεπ να ανανκάζομε τι χαζιάιστθενικυς-εμουν καθεαρτο να καταγίνοντε με το χριματικον ζίτιμαν, κι θα εν αγάνκι ιποχρεωτικα να κατορθόνομε, όστε εκίνος ο χαζιάιστθενικον πυ λογαριαζ να απομεν σιν δυλίαν σο νικοκιρίον—να επορι κι λογαριαζ τον γίρον τι νικοκιρίου-ατ κι όχι μόνον για το σιμερνον τιν ιμέραν, όχι μόνον σο τρίμινον κι σο χρονιάτικον το ραζρεζ, αλα να έχι λογαριαζμον σα πλα ιμέρας πρεπ να εες πλιρομας, όστε να καταστρον το νικοκιριακο-ικονομικον πλάνον-ατ κι να επορι να μανεύραρ, για ντ εκςαςφαλιζ το κανονικον τιν πυρίαν τι παραγογις. Πρεπ να κατορθόνομε να ανανκάζομε τι χαζιάιστθενικυς-εμουν να δυλέθηνε αετς, όστε ι επιχίρισι να δι κέρδι. Κι επιτέλιυς πρεπ να βάλουμε αετς τιν δυλίαν, όστε σε οπιονδίποτε κερου να έχομε τιν καρτίναν τι νικοκιριακις κι τι ικονομικις τι κατάστασις.

Ιδιέτερα πρεπ σα τζιπ συμα τα ιμέρες να ανανκάζομε τι επιχιρίσις να καταγίνοντε με τα απαρότνι στρέτστθας-ατυν. Απο 1-ι τι νοεβρίου τα επιχιρίσις περυν σε νέον παριάτκαν φινανςίροβανιας.

Απο 1-ι τι νοεβρίου πρεπ να ζουν με τάτινέτερα τα απαρότνι σρέτστθας.

Τα ζίτιματα τι χοζραστζοτι αφορουν επίσις κι τα κοπερατιβικα κι εμπορικα οργανόσις-εμουν, το σοσιαλιστικον το σέκτορ σο αγροτικον νικοκιρίον.

Το ζίτιμαν για το να εμφιτέφητε κι να διναιμύτε το χοζραστζοτ απολαν υσ αφκα, για το

να κατορθύνται όσον επορυν παραπάν κατεφθίαν σβιαζ
κε σιμφονιτικα ανάμεσα σα επιχιρίσις κε κατότερα οργα-
νώσις άμεσα — απομεν για πρόβλημαν-εμουν. Εχομε
χρέος να κατορθόνομε όστε το χοῖραστζότ, να μι γρι-
βον κι απομεν κάπου σα κραεβόι τα ενόσις, αλα να πάι
πραγματικα ως τιν επιχιρίσιν, ως το τσεχ, ως το χοῖ-
ραστζότνι τιν πριγάταν να μι απομεν σιν ένοσιν τι
Κραισογιωζι, αλα να πάι ως το Ραισογιωζ, ως το μα-
γαζιν, ως το τελεφτέον τιν γαλκαν τι εμπορικο δι-
χτί-εμουν.

Σον κερόν-αθε έσαν ομιλίας, ότι τα μέτρα για το
δινάμομαν τι χοῖραστζοτι εν δυλία, το οπίον αδινατιζ,
γιάχοτ ακόμαν εν κε εγγίρικον σο πλανοτεριαζμένον το
νικοκιρίον-μουν.

Κάμποσι χοῖριάιτθενικι, πι αποπει ασιν πεσίν-ατυν
εφογύζαν το χοῖραστζότ — επιδι ατο απετα απατυνος
περιεσότερα γνόσις κε περιεσότερον εγρικοσίνιαν να δυλέθνε
—, πι κ'εθέλναν να εφαρμόζε το χοῖραστζότ, επρο-
φαξίσκυσαν ότι ι εφαρμογι τι χοῖραστζότνι εχέσεον θα
διασπαν το πλανοτεριαζμαν σο νικοκιρίον-μου.

Ατόρα όλοςδιόλο ολοφάνερον εν όλεν ι ανοισια
αφτονον του επιχιριμάτου.

Ολοςδιόλο ολοφάνερον εν, ότι Ισα-Ισα σιν βά-
σιν τι χοῖραστζοτι έχομε υζε τα επιτιχίας κε
το δινάμομαν τι καθεαφτυ κε όχι τι χαρτένιας
τι πλανοτεριαζμένις τι αρχις (νατσάλο) Ατο εν ολο-
φάνερον κε σα ζιτίραχτα τι ικονομικον, τι εφοδιαζμο κε
σ'άλα τα κλάδους.

Ολοςδιόλο ολοφάνερον εν, ότι σο αποτέλεζμαν τι
μετασχηματιζμο τι τεχνικις πάζας-εμουν, σο αποτέλεζμαν

τι διναμόρατος ολουν τι νικοκιρίου-έμυν, τι μετασχιματίζμο τι αγροτικού νικοκιρίου σιν βάσιν τι σοβχοζίου κε κολχοζίου, εμις έχυμε αμέτριτον μεγάλομαν τι πλανοτεριαζμένις αρχις σο νικοκιρίου-έμυν, κε εν αστίου να νυνίζ κε να ομίλα κανις, ότι το χοζραστζότ επορι κάποιος να εμποδιζ τιν πλανίροβαναν τι νικοκιρίου-έμυν.

Απεναντίας το χοζραστζότ διναμόνιατο.

ΗΙ ΜΕΤΑΣΧΙΜΑΤΙΕΤΕ Ι ΖΑΡΠΛΑΤΑ

Ολοσδιόλου ολοφάνερου εν, ότι μονον σον δρόμον τι ριζικού μετασχιματίζμο τι Ζαρπλάτας επορύμε να τελιόνυμε με τιν υρανίλοφκαν, κε σινεπύμενα (σλέτοβατελνο) ατο εν το μοναδικον ο δρόμος να τελιόνομε με τιν απεζλίτζκαν κε το τεκύτζετ. Ι μεταριθμισι τι Ζαρπλάτας, πυ ατόρα εφαρμόσσετε, σιν υσίαν, σε τρία αποφασιστικα κλάδυς τι νικοκιρίου—σο σιδεροδρομικον τράνσπορτ, σο μεταλυργικον κε σι καρβονι τι βιομιχανίαν — πριν απόλα εκσασφαλιζ σιμαντικον άφιξιειν τι ζαρπλάτας τ'εργατίου σ'αφτα τα κλάδυς. Σα εργοσάσια τι ένοσις „Σταλ“ το περίσεμαν τι Ζαρπλάτας για το πρότον ραζριατ εν απαν-αφκα: αiso 2 p. 50καπ. — 2p. 70κ. υσ 3p. 50κ. διλ. απαν αφκα : Ζαρπλάτα σο πρότον το ραζριατ περισεβ 40 τα εκατον. Για το 3-ον το ραζριατ περισεβ ασα 6 υσ τα 13 ρύβια διλ. δίο φορες. Ατο εν πολα σοβαρον περίσεμαν. Τιύτα περισέβματα τι Ζαρπλάτας επι κάμποσα χρόνια κ'έκεραμε σιν βιομιχανίαν-έμυν.

Κι ομιλο για τα καπιταλιστικα υράτι, όπω ατόρα γίνετε τ' οκσοπις παραβαλόμενον με τ' εμας.

Έκσον ατο, γίνετε σοβαρού, μεγάλου περιεβδιάν
— διπλασίαμαν — για τα ιδικεβμένα στελέχι κε σημα-
ντικα ολιγότερον περίεβμαν για τι εκσιπιρετόν ας — για
τι προσοριγυς κε τα κατότερα ράζριάτια.

Κε επιτέλιος εφαρμόζεσκετε το κατεφθιαν το προ-
οδεψτικον ι αποκόπι, διλαδι για να ομιλύμε απλα
ο εργάτες περ οριζμένον ποσον χρήματα για το καθέναν
τιν μονάδαν τι προτύχιας ντο έβγαλεν σο ξανοκ γιά-
χοτ σο αγρεγάτνατ κε σο μεταλυργιακον τιν βιομιχανίαν
σο πρότον τρίτον τι ζατάνιας εν έναν πλιρομιν για τιν
μονάδαν τι προτύχιας, σο δέφτερον τρίτον τι ζατάνιας
ο εργάτες περ ανιπσομένον πλιρομιν για τιν μονάδαν
τι προτύχιας, κε σο τρίτον κιάλο ανότερον κε για τα
όσον εδύλεπζεν παραπταν ασιν ζατάνιαν ακόμαν κιάλο
απότομα ανιπζύτε ι πλιρομιν για τιν μονάδαν τι προτύ-
χιας ντο έβγαλεν.

Ντάγνα θα ίνε τα αποτελέσματα; Εν πρότις ι
εργατ δχι μόνον κι θα φέβνε ας' ατα τα βασικα
κλάδυς τι βιομιχανίας, αλα, απεναντίας θα προ-
σελκισκυνταν σ' αφτα, θα τοπλαέψκυνταν τα
προτιζνα τα παλέα στελέχι αφτονον τον κλάδον τι
βιομιχανίας, διλαδι θα τελιον το τεκύτζεστ τι εργα-
τικις διναμις. Εκ δεφτέρου, θα έχομε το εκδιαφέ-
ρον τι ιδικεβμένη εργάτα σιν εργασίαν-ατ, θα έχομε
τιν τάσιν τι ολιγότερον ιδικεβμένη να φροντίζ να εκσι-
ζύτε με τον περισότερον ιδικεβμένον κε θα τελιόγομε με
τιν υραβνίλοφκαν.

Κ' επεκι θα διναμον το ενδιαφέρον, το
ιλικον το ενδιαφέρον τ' εργατίον σα αποτελέ-
ζματα τι δυλίας-ατ, κε γιατατο θα εβγεν ασιν

μέσεν οι απεξίλεται, επιδι ο εργάτες κι θα θελ να
ρύζιατον τιχέον στανοκ, όπου κ' εν γνωστον πόσον δυλίαν
θα εβγαλ. Θα φροντίζεται να φιλατ το στανοκ κε το αγρε-
γάτνατ σε τάκσιν για να εβγαλ σο μάκειμοι προτύχσιαν
κε με αφτο τον τρόπον να περιεσθ τιν απολαβήν-ατ.

Σα αποφέρεται για τιν ζαρπλάταν εθρέυνταν δίο
κιάλα υσιόδικα πύνκτια.

Το πρότον πυνκτ λέι, ότι οι σκάρτα κι πλερύτε
κε δτι τα στασίματα, για τα οπία φτέχτησ εν ο
εργάτες, κι πλερύνταν, κε οι στασίματα, για τα οπία
φτέγνε τα επιχιρίσιες, δόχκετε πλερομι τ' ωπζον γιάχοτ
τα $\frac{2}{3}$ τι στάφκας.

Ελέπετεν, πός πλάτι με το αποφασιστικον τιν
ανίπιζοσιν τι ζαρπλάτας, με τιν παροχιν δινατότιτας
σον καθέναν εργάτεν να κερδίζεται παραπαν — ο νόμον για-
τιν ζαρπλάταν δι στιβαρα ράμκας απέναντι σον
καθέναν πν κι θελ να δυλεβ, πν κ' εγρικα να
δυλεβ, πν κ' επισέθεν σιν δυλίαν αετς, όπος απετίτε
για τον προλετάριον τι οισιαλιστικις χόρας, πν έβαλεν
το πρόβλημαν — να εφταν κε εμπροδιαθεν σο τεχνικο-
ικονομικον το επίπεδαν τον καπιταλιστικον κόζμον.

Το ζίτιμαν τι περαζματί σε νέον σίζτιμαν πλερο-
μις τι εργασίας εν δυλίαν πολα δίσκολον, κε δυλία πν
απετα τεράστιον πραχτικον εργασίαν. Ακόμαν κε σιν
εφαρμογιν τι απλομένις απόφασις τι ΑΣΛΝ (Ανότερο-
Σοβετ τι Λαϊκο Νικοκιρίου-ΒCHX) κε τι ΠΚΣΠΣ
(Πανζιδεζμικο Κεντρικο Σοβετ τι Προφρογιουζίον ΒЦСП)
για τιν ζαρπλάταν σο καρβον κε σο μέταλον τιχένε οι
πρότα τα βίματα έναν σιριν παρεχειγίσιες, έναν σιριν

φάκτια όχι ορθίς εφαρμογής αφτον τον αποφάσεον.
Λογοχάριν, παρόλον το κατιγοριματικον τιν ιπόδικιν
για να περιν σα βασικα τα τσέχια σιν αποκοπιν—τα επιχρίσις
πάγνε απαν σ' ατο το δρόμον πολα φοβετζαρκα, πολα
αναποφάσιστα. Πολα ακισιοπερίεργον εν πός το εργοστά-
σιον ονόματος τι σ. Αντρέεφ εδοκίμασεν να σχολιαζει
τιν απόφασιν τι Κ Ε για τιν πλιρομιν τι δυλίας σο
προοδεψτικον τιν αποκοπιν απαν. Αποφάσισκαν, ότι
επιδι τα ζατάνιας αλάζνε σε κάθε κβαρταλ, κε περισεβ
ι προτύκσια-μυν, γιατατο χριάζεσκετε σε κάθε κβαρταλ
να αναθεορίετε ι πλιρομι με αποκοπιν αντίστιχα με το
περίσεβμαν τι ζατάνιας..

Σιν υσίαν τι δυλίας, με μόνον ατο διαςπαν αρτο
καθεαφτο : υσία, αφτο καθεαφτο ι ιδέα τι προοδεψτικης
αποκοπις. Επιδι εδγεν, ότι περισεβ το έβγαλμαν τι
προτύκσιας, κε με αντίστιχον τρόπον αναθεορίετε ι εχτί-
μισι σιν τόπκαι τι μετάλου ασο μαρτένοφσκι πέτσκον
κε ι απολαβι τ' εργάτε ακομαν το ίδιον, τεμιακ ο
εργάτες σε κανέναν βαθμον κ' εν ιλικα ενδιαφερόμενος
σιν άφκσισιν τι προτύκσιας.

Ατα τα λάθι κε τα εκξυκλύκια λέγνε ότι πρεπ
να δόγχετε εκσερετικον προσοχη σα ζιτίματα τι μετα-
σχιματιζμο τι ζαρπλάτας.

Πολιτικα τζιπ σοστον εν, ότι ο μετασχιματιζμος
τι ζαρπλάτας εφαρμόζεσκετε σε πρότον σιραν σα
αποφασιστικα ηλάδυν τι νικοκιρίν, επιδι εν επαρέ-
τιτον να σίρκυνταν εμπρι το καρβον, το μέταλον, το
σιδεροδρομικον το τράνςπορτ, τα οπια αντίκρι σιν
γραμιν τι κβματος-εμυν σο ζιτίματα τι πλιρομις επέμναν
οπις.

Εκι, αποκα έχομε χρέος να τοπλαέσουμε τα πλέον
ικεδμένα τα στελέχι, εκι πρεπ να κατορθώνομε το
εγαλίτερον τιν σταθερότιταν-ατυν, προτ απόλα, κε ος
τέλος να λικβιταρίζουμε τιν υραβνίλοφκαν κε τιν
τεζλίτζκαν.

Εν ολοφάνερον, ότι σ' άλα τα κλάδους τι διομιχα-
κε πα, κε σα καθαέναν κιεχοριετον επιχίρισιν πα
ιορύμε να προσαρμόζουμε (πριμενιατ) εκίνο τιν ωσίαν
νικοκιριακις πολιτικις, το οπίον έμπεσεν σιν μετα-
ργίαν κε σο καρβον—αλόμος μόνον με έναν πολα
ιόδικον περιοριζμον, δτι εφόσον κ'εν απόφασι
ιέντον, εμις κι διαδέσουμε σιμπλιροματικα
δυτια να σίρομε έμπο την ζαρπλάταν, να πλερό-
με τιν προοδευτικότιταν (πρωγοβείβκα), γιάχοτ
εφτάμε κάπιον οπιονδίποτε ανίτε οζιν τι φο-
η τι ζαρπλάτας. Σα σινόρια τι μινκινίον-εμυν, σιν
σιν εκινον τι σιμπλιροματικον ρεσύρσον, τα οπία δίγνε-
ις ι ανίπτοσι τι παραγογικότιτας τι δυλίας κε το εφαρ-
μένον ι ικονομία, εμις έχομε χρέος κε επορύμε
βάσιν τι πρωοδευτικις αποκοπις να εφαρμόζουμε τον
μασχιματίζμον τι ζαρπλάτας σ' αρτα τα κλάδους πα,
όμος έχομε χρέος να εφαρμόζουμε καλονυνιζμένα,
ι επεκεργάσκυμες-άτο σούρα, χορις να εφτάμε
κφρόμιαλα κε λανθαζμένα δίματα σ' ατο το τζιπ
δίκιον το ζίτιμαν τι δυλίας τι κάθε επιχίρισις.

Πρεπ πάραπολα πλατέα να εκείγιετε σου καθαέναν
ιάτεν ι σιμασία τον μέτρον για τον μετασχιματίζμον
ζαρπλάτας, ι σιμασίαν τον μέτρον, πυ έχνε τερά-
μα σιμασίαν για να καλιτερεβ ι δυλία τι παραγογις,
για να καλιτερεβ το ιλικον ι κατάστασι τον ιδίον

τ' εργατίον, επιδί ατα τα μετρα εκσαφαλίζεν το απότομον την ανίπτοσιν τη ιλικις κατάστασις· τ' εκινο τ' εργάτα, πυ πραγματικα εγρικα κε θελ να δυλεβ.

Επιεις εν απαρέτιτον να εκσαφαλίστε το σιστιματικον κε το καθιμερον το υτζοτ τη βίρωποτκας κε ι ζάρωποτκα τη καθηνος κεχοριστη εργάτα, όστε ο καθένας να εχερ το αποτέλεζμαν τη δυλίας-ατ. Αφτο το απλον το μισοτεχνικον το μέτρον εες ατόρα σιν επιχίρισιν δχι ολιγδερον σιμασίαν ασο υτζοτ τη δυλίας σα κολχόξια. Επιδι μόνον με αφτο την υσλόβιαν θα φένετε ι σιμασία τη ρεφόρμας (μεταρίθμισις) τη Σαρπλάτας για σιν παραγογιν. Εν απαρέτιτον να περάνομε ιδιέτερον καρπάνιαν πραβέρχας τη υτζοτι τη δυλίας κε τη ενγραφής τη Ζάρωποτκας σου καθαιναν εργάτεν.

Πρεπ ι τάκσι τη πλερομις τη ιδικον (σπενσιαλίστε) σιν υσίαν τη δυλίας να εμπεν σε άμεζον σίνδεσιν με τα αποτελέζματα τη δυλίας-ατ, τη δυλίας τ' εκινεθι τη υτζάστκας, όποι ο ένας γιάχοτ ο άλος ο ιδικον δυλεβ, κε ατο πα επίεις εν απαρέτιτο, απόλιτα σοστον μέτρον.

Εντάρμαν με τ' ατο, πρεπ άλεν το νέον σιστιμαν τη ζαρπλάτας τζιπ απαρχις να σινδιάσσετε άμεζα με την μαχιτικότιαν κε την γεσιαλιστικην άμιλαν.

Επιδι εν σοστον, όστε εκίνος πυ καλίον δυλεβ, πυ κιάλο μαχιτικα δυλεβ, πυ πάι πρότος σιν άμιλαν εκίνος πα θα περ το ανότερον την Σαρπλάταν κε θα εες το καλίτερον το ιλικον την εκσαφάλισιν.

Τα προφορικά πρεπ ατόρα αμέσως, χωρίς να ανα-
την, να βάλνε σεν βάσιν τι δυλίας-των τα ζιτίματα
αρπλάτας, το πρόβλημαν τι πραγτικις εφαρμογις
ινο τι πάρα πολα πολίτοκου κε πάρα πολα ιπέ-
δο ζιτίματος. Πρεπ να λέγομε δτι τα κοματικα κε
μικα οργανόσις σ' ατο το ζιτίμαν υσ οσίμερον φέρ-
αν όλος διάλο ατέριαστα. Για παράδιγμαν θι λέ-
χις δτι τα κομ. επιτροπας τι εργοστασιον Συλιν κε
ούεσφρι, αφυ εειζίτισαν τιν απόφασιν τι ΑΣΔΝ κε τι
ΕΠ αντίγραπταν-ατο κατα γράμαν ζα αποφάσις-ατων
ιε τατο εκαθισίχασαν. Εκίνα τα προτάσις, τα οπια
ιε τι κράι τα οργανόσις-εμον ρι επορυν επίσις να
επιύνε-μας.

Τα προφορικά πρεπ να γιοιτζνε το πρό-
ον-ατων ζα ζιτίματα τι ζαοπλάτας, απιδι ατο
ια εν το μαχιτικον το πρόβλημαν-ατων, το πρό-
αν, πι ατιν έγγις χρέος να βοιθυν το κόμαν κε τα
μικα οργανόσις να λίνατο.

Βέβαι με μόνον τον μετασχιματιζμον τι Ζαρπλά-
με μόνον τιν αλαγιν τι χριματικις πλεομις κ'επο-
να εκςαντλόμε το ζιτίμαν εν απαρέτιτον να εφαρ-
με ακόμαν κάμποσα μέτρα, εμ σο έργον τι καλι-
ματος τι εφοδιαζμυ εμ σεν καλιτέρεπσιν τι βιοτικον
οβόι) υσλόδιον, για να εκςαεφαλίζομε τιν απετανό-
, σο οπίον να μι εβρίετε τεκύτζεστ, σο οπίον να
ετε το ενδιαφέρον τ' εργατίον σεν δυλίαν σο δε-
νον τιν επιχίρισιν, σο δεδομένον το ραγιον, σο δεδο-
ν τιν πολιτίαν. Χος ατόρα τα κολχόζια κε τα
ιρίσις το καθέναν ολίγον αμον σερ σο μέρος-αθε.

Τελεφτέα εντάμοσα ίναν εργάτεν τι Δένινχι εργο-
στασίου—ιδικεθμένον, κάτροβι εργάτεν—ο οπίος έναν χρό-
νον εμπροστα εκσέβεν ασο εργοστάσιον κε δυλεθ οσαν
ένας ασι καθοδιγιτας πρίγοροτνι κολχοζι κε εν εφχαρ-
στιμένος με τιν τίχιν-ατ. Για το κολχοζ, το ιδικεθμένον
ι δίναμι, το μορφοτικον ι δίναμι—ο προλετάριον πυ επέ-
ρασεν το σχολίον τι πολιτιανις τι ζοις—εν μεγάλον
απόκτισι κε το κολχοζ φροντιζ να σιρ κε περ τιύτα
στελέχι.

Πρεπ σοθαρα να δυλέθομε απαν σιν Ζαρπλάταν,
εμ απαν σα μορφοτικα σα βιοτικα κε σε κάθε ίδος άλτ
σιμία τι εκσιπιρέτισις τ' εργατίον, να διμιυργίτε απετα-
νόφκα, το οπίον να εκσαεφαλιζ όστε να διαφιλάγυνταν
τα στελέχι σιν επιχήρισιν κε να ανιπεύτε ι παραγογι-
κότιτα τι δυλίας.

Σχετικα με τατο, έναν ασα βασικότερα ζιτίματα
εν το ζιτίμαν τ' εφοδιαζμυ τ' εργατίον. Κε μάλι-
στα όχι ατόσον ο εφοδιαζμος με βιομιχανικα εμπορέ-
ματα όζον με τρόφιμα, επιδι ατο έν έναν ασα μέρι, όπου
κι ειφτάνομε να ικανοπιύμε τα μεγαλόμενα τα ανάνκας
τ' εργατίον. Γιατατο θέλο να σταματο σιν κατάστασιν
κε σιν δυλίαν τι κολχοζίον κε τι σοθχοζίον, σο αγρο-
τικον νικοκιρίον-εμυν, το οπίον εν ι πάζα τ' εφοδιαζμυ
τ' εργατίον με τρόφιμα, κε τι βιομιχανίας-εμυν με πρό-
τα ιλικα.

IV. ΤΟ ΟΡΓΑΝΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΚΟΝ ΔΙΝΑΜΟΜΑΝ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΙΟΝ

Εαν θα πέρομε το κράινεμυν, κράι ειμπαγις κολ-
χτιβιζάτσιας, ετότε απαν σιν πίραν τι αγροτονικοκιριαγι-

όνω πυ τελιον επορύμε να εδγάλομε σιμπέραζμαν, ότι κολχόζια σιν βάσιν καταφέρνατο με το νικο-οίον ατυν. Ατο εν, δέβεα, αποφασιστικον σιμπέραζ-, επιδι έαν έδγενεν το αντίθετον—ότι τα κολχόζια, λέγομε, νικοκιρέφχυνταν χιρότερα ασο μονονικοκιρικον κοκιρίον, ετότες ενορίτερα γιάχοτ αργότερα θα έχαμε λαζμαν κε εδγάλματα ασα κολχόζια.

Απεναντίας, οφέτος το γενικον ι προτύπια τι ροτικυ νικοκιρίο σο κράι—δέβεα, όσαν αποτέλεζμαν τι εξοδίας το οπίον επίσιις έτον καλον—παραβαλό-ληνον με το περσιζνον τον χρόνον εν απαν-αφκα κατα παραπαν κε ίσος κε κατα $\frac{1}{2}$, διλαδι τα προιόντα δι το κράινεμυν ίνε κατα $\frac{1}{3}$ γιάχοτ κατα $\frac{1}{2}$ πα-παν ασα προιόντα τι περσιζνυ τι χρόνυ. Τα λογαρια-μις υτο εγένταν απαν-αφκα για το πόζον απομεν σον κλχόζνικον σε χρίμαν κε σε ίδος λέγνε, ότι θα γίνετε περίσεδμαν 80-90 τα εκατον, παραβαλόμενον με το περσιζνον τον χρόνον, διλαδι σχεδον διπλασιάζετε ε έξοδον τι κολχόζνικυ.

Πρεπ γα λέγομε, πος μολονότι ατόρα τα σίτιρα ποπλαέρταν σο κράι (τα κοκία ελονίσταν απαν-αφκα 90 οι εκατον) αλόμος, χορις αμφιβολίαν, επεμέναμε μπις έναν ιερον σα τέμπια τι καμπάνιας τι υπόρ-θας. Καθιετερύμε κι ατόρα πα σα προπάξνι τα ιτιας.

Σα κάμποςα ραγιόνια αοχίζνε ατόρα σιν πορπι τις μονικονεζιον κε σο εκδεζιμον τι ζιαπι. Μέτερα σο βεργίλιν το μέρος τι κράι—σο Νότιο Διτικον—μις έχομε τιύτου χαρτίναν, οπόταν τα ραγιόνια πυ

εργεπέσαν με τιν υπόρχαν τι ειτίρον κι καταφέρου με τόλα τα Σατάνιας, επιδι σε έναν οριζόμενον εκυρωλιάγαν κάμποσα νικοκιριακα προβλήματα.

Εαν, τιν δυλλαν τι κολχοζίον κε τι νικιον, πν αμέτριτα εν καλίον ζο περσιζνο χρόνον απαν, θα αποδίγοματο σε πρότον ζο δτι ε εργατοιμέρα κε ε αποκοπι εμφετ ατόρα σιν ζοιν τι κολχοζι, σιν ζινέσθισιν θε κιεχοριστν κολχόζνικυ—ετότε τα βασικα κλύκια τι δυλίας τι κολχοζίον, εν απαρέτιτον απόλα, να αποδίγοματο σιν ανεγρικοσινίαν να γύνεται δυλλία τι κολχοζίον. Σιν οσίαν, ε καθ τι κολχοζίον ατόρα οργανόνε τιν δυλίαν αετι, ζο μονονικοκίρικον το νικοκιρίον. Σο μονονικοκίρικο νικοκιρίον ε χερετ σιν αρχιν εθέριζαν, κεπεκι ελ γιάχοτ εθεμονιάζαν (αντίστιχα με τα τρατίτσιας γιοντ-ατυν), ιστερότερα επέραναν σιν σποραν, κεπ ζιαπ, διλαδι εδιμιυργίυτον το αναπόφεψητον ζο κοκίρικον νικοκιρίον θτερετνοστ σιν δυλίαν. πα κ' επόρνεν να γίνετε το μονοκικοκίρικον το ρίον, το οπίον ίσσεν έναν ζεβγαρ άλογα. Ατόρα ε γάλον το κολχοζ έχνε χρέος σίνχρονα εμ να θε εμ να αλονίζνε, εμ να θεμονιάζνε, εμ να κυβα κοκιν, εμ να χτίζνε σιλοσικα κυία, εβινάρνικα— έναν σιριν κιάλα μεγάλα προβλήματα. Διλαδι πρ εγρικυν να τακινομυν τ' ανθροπς κε το ελχτικ δίναριν, να οργανόνε το απλομένον το νικοκιριακονον κε να εφαρμόζνατο σιν ζοιν. Πρεπ ανιχτα γομε, ότι πάρα πολα κολχοζια εκατόρθοσε περύνε αγο θτερετνοστ τι δυλίας, σο ορ

ν καὶ σε οριζόμενον παραλίλιαν (παραλέλνος) ήσυν τι νικοκιριακον προβλημάτου. Ισος εখν, εμπροστα, ἐλεγαμε: „οἱ σάλονιζμαν“ γιάχοτ „οἱ μονίαζμαν“—Ισος σε χειχοριστα καρπάνιας θα ίχαγάλα αποτελέζματα. Αλόμος σο γενικον το άθριτι δυλίας θα έμεις σε κιάλο πολα δίσκολον κατά κα το σπυδεότερον, καρίαν κι θα εμαθάναμε να τα προβλήματα παράλια, όπος απετά-το το μετο κολεχτιβικον νικοκιρίον. Δέγνε, πος αν κι σιρτς ανθροπον σο νερον, καρίαν κι θα μαθαν να κολιμπα. μον εν κα αδακα.

Τα κολχόζια ταπαλαέννε με μεγάλον δίσκολιαν, εσε σίρνε αν κεκα τι κολχόζνικος κα τα πριγάτας, στις απολεμον να οργανόνε τα δυλίας, τιν δυλιαν άφορα νικοκιριακα προβλήματα σο κολχοζ σίνχρονα ν σο γράφικ“, όπος εσινίθισαν να λέγνατο. Ατο εν μον, αλα απαρέτιτον πρόβλημαν, για να οργανύτε ματικα το κολχοζ οσαν μεγάλον σοσιαλιστικον νι- ον.

Το δέφτερον εν, δτι οσίμερον πα κι κινιτο-
-ε όσον χριάσσετε τα σρέτετβας τι ιδίν τι
ποξι. Παρόλον το ενδιαφέρον σα εργατοιμέρες, ειν
ιρπιν, σε κάμποσα κολχόζια ακόμαν κ' εβγεν σιν
ν έναν σιμαντικον ποσον τι κολχόζνικιον—ιδιέτερα
εκ τι κολχόζνικιον, ε „οσπιτοκαθίστρες“ όπος λέγνε.
ριειμοπιέτε ταμάμια κα με λογάριαν θλεν τα ελχτι-
δίναμι. Αδακα τα τα κολχόζια κ' εκατόρθοσαν να
πιων όσον χριάσσετε θλια τα ρεσύρσια-τυν.

Κε επιτέλυς, ι πιὸτιτα τι δυλίας επίσις από τα τεράστιον καλιτέρεμαν, για να εκσαφαλίνησι μεγάλα αποτελέσματα σιν δυλίαν τι κολχούσιον αργότερον.

Πρέπει να λέγομε, ότι το ίδιον ι αποκοπή πά, το οπίον υπάρχει εγέντον ωπέσον χρόνον κιαν καλατσέδομενο κ' εν ακόμαν αγίκον αποκοπών, το οπίον να εκσαφαλίζεται μάκσιμον παραγογικότιταν τι δυλίας σα κολχόσιον. Το να φιλάγετε τ' αμπαρ — εν πολα έντιμον δυλίας αλόμος κάποιος κ' εγρικίετε, γιατί ο στόρος ζον πρέπει τη χρόνον να περ εργατοιμέρας δύο φορας παραπάν αστον κολχόσινικον, πυ ολόδεν χρόνον δυλεδίσο χοραφ κε κεστούραματα. Κε όμος σεμας τιχένε αγίκα αστία, αγίκα διαστρεβλόσιες — χάρις σο ότι κι περιλαμβάνομε όλια κ' εκσέροματα κε γιατατο κι λίνομε όλια σοστα. Κάποια απολεμύμε να μανεύραριμε με τιν αποκοπών, ανιπονομε τιν εγκίμισιν τι νιχτερινις εργασίας κατα 25% βάλομε απαν σε μερικα δυλίας κάμποσα πρατσέντια — αλα ατο εν ατόσον χοντροχομένον, ατελες, όστε κ' ικανοπια το πολίπλοκον το νικοκιριακον του οργανιζμού κολχούσιον κε το κινον τιν γνάμιν τι κολχόσινικιον.

Βέβαια, με το εισοτερικον τιν οργάνωσιν κε το νικοκιριακον δινάμομαν τι κολχούσιον εν σινδερένον, προ απόλα, το ζίτιμα τι μιριαγματι του εξόδον.

Ατο αιδρα εν αποφασιστικον ζίτιμαν δημόνον τι ιλικις εβιμερίας τι κολχόσινικιον, αλα κε τι εργατικις πιθαρχίας κε τι παραγογικότιτα τι δυλίας σα κολχόσια. Πολα χαραχτιριστικα ίνε εκιτα φάκτια, ντο εγένταν με το δόσιμον τι γριματικο αθαντίσιον κι τι αδαντίσιον σε τρόφιμα σι κολχόσινικις.

Πολα μεγάλον μέρος τι παγιονίου-εμουν επίμονα
καθέλνεν να πέρα αφτο το δόσιμου, επιδι έκογαρίαζαν
το μίριαγμαν τι παγιοχι θα δι μινκιν σου κολχό-
νικον να μι δυλεβ, επιδι θα εσσ σιταρ. Αντι να εκσι-
μετε σου κολχόνικον, ότι σιν βάσιν τι δυλίας-ατ, σιν
άσιν τι αποτελεζμάτον τι νικοκιρίακυ χρόνυ θα πέρ
ναμπς-δίο φορας παραπαν ασο περσίζνον, ότι τα 15%
γρίμαν κε κοκιν ντο δόχχετε εν μόνον το $\frac{1}{6}$ τ'εκινεθι
το θα αναλογά-τον σινσλικα για τιν δυλίαν κέ ζ'ατο
τιν βάσιν απαν να εφτάγιατον να ενδιαφέρχετε για το
καθέλναν τιν εργατοιμέραν, για τιν βίραποτκαν, με απο-
κοτιν—αντι όλια ατα ίχαμε επίμονον μι επιθιμίαν να δό-
χυνταν ασα τα 15% απαν σα εργατοιμέρας.

Πολα χαραχτηριστικον εν ι έκφρασι (βιραζένια)
γραματέα τι γιατσέικας σιν σινέλεψιν τι κολχόνι-
κιον. Σα επίμονα τα παρακλίσι τι κολχόνικιον να δό-
χετε το κοκιν, ντο αναλογατς, ο γραματέας επίκεν
άρνισιν, κε εδίλοσεν: „Ισος θα Ιζε ζαενι, αλόρμος θα Ιζ-
νε σοβετικι“. Τ'αγίκον το πατχοτ εν απόλιτα εχθρικον
σο κόμαν βάλσιμον τι ζιτίματος, εν ολοςδιόλο ανεγρικο-
σίνια τι πολιτικις-εμουν. Πρεπ να εγρικα κανις να εν-
διαφερ ικονομικα τον καθέλναν κολχόνικον σα
αποτελέζματα τι δυλίας-ατ, πρεπ με αφτο τιν
έλιξιν να προσελκιζιατον σο ζοσιαλιστικον τιν
εργασίαιν—αναπτίζοντας με κάθη τρόπον το μαζικον τιν
δυλίαν, τιν άμιλαν κ.ά. κε πραγματοπιόντας το εσταθ-
ρον το προλετάρικον τιν καθοδίγισιν.

Το να προφέρχετε κανένας μιχανικα με το κολ-
χο, κε χορις να εκσέταζ το νικοκιρίον-αθε, να λιν τα
ζιτίματα—ατόρα κι γίνετε επίσιες. Εκίνος ο τίπον τι

ραπότενικο, πω έναν χερού επίγευ ατμινιστρίροβανιας
αε'ομια απαγκες έλινεν τα ζιτίματα σχετικα με το
νουκοκιρίκον το νικοκιρίον — ατόρα φερ ιδιέτερον 6)
Ατόρα χριάςσκετε έκσερμαν τι δυλίας, νικοκιριακον
χοτ σιν δυλίαν τι κάθε κεχοριστο κολχόζικο, τι
κεχοριστις πριγάτας.

Αιόρα αναπιίγεται η σπορα, τα οπίον α-
πολια προσεχτικον οργάνοσιν τι δυλίας ασο-
ρος τι κολχοξι κε τι κοματικον οργανόζεον. Ι-
με το ορθον τιν οργάνοσιν τι δυλίας, ιδιέτερα
κεχοριζμαν κε τιν κατοχίροσιν (Ζακρεπλένια) τι τι-
τον σ'όλεν τιν περίοδον τι σπορας, καθος κε με τη
τοχίροσιν 75% ας όλον το ελχτικον τιν δίναμη-
σποραν, με το ορθον τιν εχτίμισιν με αποχοπιν τι
χοριετον εργασιον, πλάι με το αποφασιστικον
αγόναν για να κινιτοπιίτε όλεν το κολχόζικον :
νικότιτα σ'ατο τιν καρπάνιαν — έχομε χρέος
συμα τα ιμέρας να εκεισφαλίζομε το λιμ-
ριζμαν τι καθιστέρισις υτο εν σιν σποραν.
να εκειγίετε σον καθαίναν κολχόζικον κε να χρω-
ότι το άργιζμαν τι σπορας — εν κατεφθίαν χτίπεμ-
εσοδίαν τι μελύμενο χρόνυ, διλαδι χτίπεμαν η έ-

Δίο παρατηρίσις σχετικα με τα σοβχόζια

Ορέτος τα σοβχόζια μυν εκέβαν ασιν καμπ-
. τι οπόρκας σε σιμαντικον βαθμον χτυπιζμένα. Κ-
ρύμε να λέγομε ότι τα σοβχόζια-μυν απέν
ατο σοστον κι θα έτον. Τα σοβχόζια-μυν θα
απαν αφικα, 25 ίσος κε παραπαν, εκατομήρια πύτ-
κιν, κε ατο πα απο χιρότερα χόματα, παρα τα

ζια. Επίδι τα καλα τα χόματα με τον κερον επέραντα : χορετ, τα κολχόσια, κε τα χιρότερα ερύχαν σα σοβχόσια. Αλόμος εν εσυφεσύζχον, ότι τα μεγάλα τα σοβχόσια-μυν περυν ατόρα τα ίδια αρβετιας τι πεδικις περίοδο, τα οπία επέραναν τι Σταλινγρατι το τραχτορεργοστάσιον, κε το Σελμασσ, κε άλα επιχιρίκιες.

Κεάι εσυφεν κι εκον, ότι τα σιμαντικα εκευκλύπια τ' ατοριζνις τι καμπάνιας τι υπόρκας σα σοβχόσια ίντε αποτέλεξμαν τ' εκινεθή, ότι εμις ακόμαν δον πρεπόμενον τον βαθμον κ' επίναμε ζαπτ (αβλατετ) τιν παραγογην, κε όχι μόνον αποτέλεξμαν τ' εκινεθή, ότι έσαν όχι εβνοικα υελόβιας κερο κε' άλα. Θα εν ανάκι πολα πράματα να εκεστάζομε εκ νέου, πολα να διορθόνομε, κε παραπέρα επιδάζοντας απαν σιν πίραν τ' εκευκλυκίον κε τι λαθον αφτυνυ τι χρόνο κε να εβγένομε με μεγαλίτερα νίκας σο ακόλουθον τον χρόνον.

Επίσις εν ολοφάνερόν, ότι σχετικα με τα σοβχόσια κε σχετικα με έναν μέρος τι κολχοζίον έχομε χρέος να εβγάλομε κάμποσα σιμπέραζματα απαν σιν πίραν τι καμπάνιας τι υπόρκας ντο επέρασεν. Πριν απόλα πρεπ να εβγάλομε σιμπέραζμαν σχετικα με εκίνα τα σοβχόσια κε τα κολχόσια-γίγαντας, ντο εβρίνυνταν σο κράινεμυν. Τσιπ χτιπιτα επορι κανις να γανεβ, ότι τα μεγάλα γίγαντας-κολχόσια καταφέρνε τα νικοκιριακα τα ζατάνιας-ατον χιρότερα. Το ίδιον πρεπ να λέχκετε κε για τα γίγαντας—σοβχόσια. Θα εν ανάκι να εκεστάζομε εκ νέου τιν δυλίαν τι ΜΤΣ πα, όστε, εν πρότις, να γιαναστυρέθοματα κάμποσον σο κολχοζ, ολίγων να μι-

χρέομε κε άμεσα να ενθιαφέρομε τα ίδια τα εκσιπτικά
τόμενα τα κολχόδια σα νικοκιριακά αποτελέσματα
δυλίας.

Αχα όλια τα ζιτίματα, τα οπία σινιθίζμένα ου-
μάζορατα ζιτίματα τι οργανοτικο-νικοκιριακού δινο-
μάτος τη κολχοζίου, κε σο οπίον επιστιν ίδιέτε-
ρον προσοχήν : Κεντρική επιτροπή ηα τελεφτέα τα απο-
φάσις-ατς για τιν κολεγήτιβιζάτσιαν. Το ζιτίμαν το
περιλαμβάνομε με τιν καθοδίγιειν·εμον, να οργανόνοι
νικοκιριακά εκίνα τα κολχόδια, ντο εδιμιόργιειμε απο-
σα 2 τελεφτέα χρόνια, να διναμόνοματα οργανοτικο-νι-
κοκιριακα — ατο εν το βασικον κε το αποφασιστικον
ζιτίμαν για τη τέτη συμα τιν περίοδον, το οπίον πρε-
να λίνετε όχιοσαν κάπιον κεχοριστον ίδιέτερον πρόβλ-
μαν, αλα ίσα-ίσα σο προτεσ τη λισίματος εκίνον τι
κοκιριακον προβλιμάτον, τα οπία στέκνε ατόρα εμπροσ-
σα κολχόδια: σπόρα, σιδέρων τι ζιαπι, προετιμ-
σία τι κινονικοπιμένυ σιρι για το σείμαζισ
παράδομαν τη κομι ιε τη άλισ αγροτικις λρον
καιας — τη σίμιτζκας, τη πυμπακι, τη καπνυ κ.

Υ ΝΑ ΕΦΤΑΜΕ ΖΑΓΑΤΟΦΚΑΝ ΤΟ ΚΟΚΙΝ ΤΟ ΚΡΕΑΣ, ΤΟ ΒΥΤΟΡΟΝ.

Το αγροτικον το νικοκιρίον-εμον — κατα ενέα
κατα σε λογαριαζμον τη κολχοζίου κε τη ζοβχοζίου — ε-
χρέος να δι οφέτος τεράστια πισα, πολα εκατομβ
πότια κοκιν. Το μεγάλομαν τη εχτάσεον ντο εξπα-
θαν κε ι εξοδα τ'οφετιζνυ τη χρόνυ χορις δι-
εκεασφαλιζνε τιν εχτέλεσιν κε τιν ιπερεχτέλεσ

τι πλάνυ-εμυν τι κοκι. Ήσ οσίμερον επίκαιμε ζαγατόφκαν, απαν-αφκα, 65 τα εκατον, διλ. περίπου τα δύο τρίτα ιι χρονιάτκυ τι πλάνυ. Ατο θέβεα κ'εν ικανοπιτικον, επιδι: το πλένομι τι Κραικομι τι κόματος απέτιζεν, άστε να ίχαμε τα $\frac{2}{3}$ τι πλάνυ σα 15 τι σταθρίτα κε όχι σα 5 τι τριγομινα. Ατο κ'εν ικανοπιτικον κε για το ότι τα ζαγατόφκας τι σταθρίτα οκε το πρότον το πενταίμερον τι τριγομινα δίηννε τέμπια χλεποζαγατόφκας χαμιλότερα ασι περοζιέννυ τι χρόνυ.

Το βασικον ι ετία τ' ατινεθι εν το ακόλυθον: δύταν εγκέλεσι τι πλάνυ εεύμοσεν σα 40% τι χρονιάτικο πτι πλάνυ, εφάνθεν δτι, αν κε σο σίνολον το πλάνον για ήτα χλεποζαγατόφκας σα ραγίνα εδόχτεν ορθα, αλόμος ήτα ραγίνια κ' εκατόρθοσαν να μιριάζατο αετς, όπος μέπρεπεν σα κολχόζια απαν.

Εθγεσαν σιν μέσιν φάκτια οπόταν σ' έναν κολχόζ κ' επεμένεν καθόλου κοκιν σιν εργατοιμέραν, ενο σο γιτονικον κολχόζ τι ίδιο τι ραγίονι, με το ίδιον τιν εσορίαν, εθρίσαν 17 κε παραπαν κιλα σιν εργατοιμέραν, δικαδι, ένας κολχόζνικος ακόμαν κε πυ εδύλεπσεν εφσινίδιτα, επόργεν να απομεν χορις κοκιν, κε ο άλος έπρετεν να επέργεν 400-500 πύτια. Γιατατο αρχας τι ταθρίτα εγέντον ανάνκι να εφτάμε αγίκον πράμαν, άστε σιν πορίαν τι χλεποζαγατόφκας να φέρομε διορθώσις σα ηλάνα, εχετικα με τα κολχόζια σε κεχοριστα ραγίνια. Άδακα ίσα-ίσα έθγεσεν σιν μέσεν το ότι έναν μέρασα απελέχι-εμυν κ' έσαν προσαρμοζμεν για τιν δυλλαν σα οέα οζλόβιας. Λντι να εφτάγνε τα χριαζύμενα διορθώσις σις τόπις, εκσακολύθαναν όπος κε πριν να κοβαλουν

μιγανικά το κοκιν. Χορίς να ενδιαφέρουνται για το νικοκιριακόν την κατάστασιν τι κολχού, απόρα πα επίσιες μιγανικά εσταράτισαν να κοβαλούν από το κοκιν, κε βαστού ποζίτσιαν με κάθε τρόπον να εφτάγνε άμιναν εναντίον σουν πλάνον. Θα εν ανάυμι να τραγύτε από το οπορτυνιστικον ή μι επιδημία να βάλνε το ζίτιμαν ορθα, πολεσβίκια να υπολογίσσετε καλονυνιζμένα διτι χοιάζκυνταν διδροθοσις σε ιξεχοδιστα πολχδια, κε μαχιτικα να χτιπίνμες για τιν εχτέλεσιν τι χλεποζαγατόφκας.

Αδακα ι δίναμι τι οπορτωνιζμο, τα καταναλοτικα σιμφέροιτα τι κολχοζίον, κε κάποτε κε το κυλάκικον ι προβοκάτισια επίκαν την δυλίαν-ατουν κε ζε κάρποσα ραγιόνια τα οργανόσις-εμυν κ' εκατόρθοσαν να εκςασφαλίζνε με του κερον να εχτελίετε ο πλάνον, ερύκσαν σο κόμπομαν κε ζιν προβοκάτισιαν τι κυλαχ. Ατο έφερε-μας οριζμένον βλάδιν, επιδι εχν πραγματικα ορθα κε ικανοπιτικα εμανεβράριζαμε σ' από το ζίτιμαν, σα 15 γιάχοτ σα 20 τι σταβρίτα θα ετελίοναμε τα 2/3 τι πλάνυ κε κιάλο ίσιχα θα εδύλεθραμε εμ σο ζιαπ εμ σ' άλα τα καμπάνιας-ενο απόρα επίνχμας ι ανάνκι να εχτελύμε τον πλάνον σα ωμέρες τι ακμις τι σπορχας.

Αλόμος αφτο ι μανέβρη, τα διεκολίας εφερε-μας αρκετον οφέλια ας' αφτο την άποπειν, ότι τι ραγιονι τα οργανόσις-εμυν πραγματικα εδύλεπισαν απαν σο υτζοτ τι νικοκιρίο τι κολχού ας' άλα τα μερόδες, δέστε απόρα άλο κ' εν φόρος να διασπαν το κολχοζ με το δχι ορθον την πλανίροδανιαν τι ζαγατόφκας. Σ' αφτο την δυλίαν έχομε χρέος να μαθίζομε, επίσιες τα οργανόσις-εμυν να εχτελούν χορις αγαθόρκας τα πλάνα τι χλεποζαγατόφκας

να αγονίσκυνταιν όποις πρέπει εναντίον της καταναλοτικής διαθέσις σα κολχόςια. Αλλο κ' επορύμε να επιτρέπουμε καθόλου παραπέρα αναθεόρισις. Εφάρμοσαμε εκίνο το απαρέτιτον το μέτρον ντο επίγαζεν ας ιν απτανόφκαν.

Ατέρα έχομε χρέος σταθερα κε χορις αγαθόρκας να εχτελύμε τον πλάνον τη ραγιονι, τον πλάνον τη κολχοζι, τον πλάνον τη σελζοβετι κε ίμες υμεροεομεν να εχτελύμε τον πλάνον σε σεντομότατον προσθεξμίαν.

Πρέπει επίσις να σιμιόνομε κε έναν πολα υειόδικον εκευκλοχ σιν δυλίαν για τα χλεποζαγατόφκας, πυ ένκιτε σο εκσις, ότι το μονονικοκίρικον σέκτορ ακόμαν πολα κοκιν χροστα να παραδι.

Σο άθριζμαν πρέπει να λέγομε, ότι ο πλάνον τη χλεποζαγατόφκας σιν βάσιν θα εχτελίετε σο 14-ον τιν επετειρίδαν τη Οχτοβριανις Επανάστασις.

Το δέψτερον ζίτιμαν εν για το χρέας, για τ'επςάρια, γιά τ'αλίματα κε για τα άλα προιόντα, ντο δι το αγροτικον νικοκιρίον.

Το σοστον, απόφασι τι Κραικομι για τιν ανάπτικσιν τι χτινοτροφίας σα κολχόςια, ντο εγέντον δεχτον τέλι τάπριλι, υζζε πραγματοπιέτε. Κι γίνετε να αποσιοπύμε τιν επιτιχίαν σο έργον τι σχιματιζμο γαλατι εμπορεύματικον φέρμον σα κολχόςια, τα οπία ατόρα έχνε παραπαν απο 130.000 χτίνια, το έργον τι σχιματιζμο μυχτεροτροφικον φέρμον, όποι εχομε περίπο 50.000 μάτκας μυχτερα κε περίπο 150.000 κιφάλια μυχτερα σο σίνολον.

Ο πλάνον τι 1930-31 για τα κρεατοζαγατόφκας κε το εκσάμινον ο πλάνον για το πίαζμαν οπαρι, όπος εν γνοστον σέσας, ιπερεχτελέστεν σο κράι.

Όταν εμις, με βάσιν ατα τα επιτιχίας, εδοκίμασμε να καταστρόνομε του πλάνον τι κρεατοζαγατόφκας για το 4-ον κβάρταλ κε για όλεν το 1932, εκάνεπιαμε, ότι το σοσιαλιστικον σέκτορ θα δί-μας, απαν-αφκα, τίμπον, αν όχι παραπαν, αςόλεν το κρέας, διλαδι σάτο τιν οτιςάστκαν το κινονικοπιαιμένον σέκτορ υζζε εες αποφασιστικον ποζίτσιαν κε σταθερα εκσαςφαλιζ το εργατικον τιν τάκσιν με χτινοτροφικα προιόντα.

Αδακα πολα χαραχτιριστικα ίνε τα Ζαγατόφκας τι βυτυρι κε τι τιρι σάφτο τον χρόνον. Ιστερα αφυ εδιμιυργέθαν γαλατο-εμπορεύματικα φέρμας, σα οπία εβρίυνταν 130.000 κιφάλια γτίνια (ασα 1.200.0000 ντο εδρίνιν σο κράι), σο 3-ον το κβάρταλ εγένταν υζζε Ζαγατόφκας 26.000 τσέντνερια βύτορον, ενο οπερτς ολόεν χρόνον εγέντον Ζαγατόφκα 9000 τσέντνερια, διλ. υζζε εδόκαμε σχεδον τρία φορας παραπαν. Το 4-ον κβάρταλ χορις άλο θα δι κιάλο σιμαντικον ποσότιταν βυτυρι. Αςόλεν ατο το ποσον τα γαλατο-εμπορεύματικα φέρμας θα δίγηνε περίπο 60%, τα σοβχόζια 15-18% κε μόνον 20-25%. Θα δι το μονονικοκίρικον σέκτορ. Κε σάτο κεκα πρεπ νχ ιπενθιμίζομε, ότι μόνον σον καλομιναν—κερασινον τ' αφτυνυ τι χρόνυ εκαταπιάσταμε σιν οργάνοσιν φέρμον. Ατο ι πίρα δικ, ότι στέκομε σε σοστον δρόμον, σο δρόμον τι μεταζκιματιζμιν τι χτινοτροφίας, σο σοστον τον δρόμον τι εκσαςφάλισις τι εργατικις τάκσισ με χτινοτροφικα προιόντα.

Οσαν αποτέλεσμαν, υζζε έχομε κάπιον καλιτέρεπτιν τι εφοδιαζμού τέργατίον, έμπεισαν εκνέυ τα παλεα νόρμας τι εφοδιαζμού με πισομιν, τα οπία εκόπαν τιν άνικσιν τι περαζμένυ χρόνυ, διλαδι σα βιομιχανικα πολιτίας 800 γραμ. σέργατας κε 400 γρ. σα ικογένιασ-ατυν κε 700 κε 300 γρ. σᾶλα τα πολιτίας.

Σον εφοδιαζμον με ζαρζαβάτισ, χορις σσυφεν έχομε κάπιον καλιτέρεπτιν. Κάμποσον καλίον θα εν ι κατάστασι με τα φιτικα τα πάχι, (ζειρ) κε ίσος με τα αλίματα οφέτος. Αφτο ο εσιμόνας, θα εν, όπος φένετε, το τελεφτέον ο εσιμόνας ασιν άποπτιν τι οκσίτιτας τι εκευ-κλυκίον ντο ίχαμε. Χορις σσυφεν οφέτος θα έχομε πολα περισότερον πυρπάχ, καπνον, ζαχαροκάλαμον κε παραπαν τεχνικα φιτίας για τιν βιομιχανίαν-εμυν. Ολια ατα θα διμιυργυν το μινκιν να αναπτίγετε σιμαντικα ι δυλία τι ελαφρας κε τι επειγεργαστικις βιομι-χανίας σο κράι, το οπίον έχομε χρέος να βάλο-με αμέσος σιν ενέργιαν να δυλεβ πόλην χοτ.

VI NA ANAPΤΙΓΕΤΕ ΤΟ ΣΟΒΕΤΙΚΟΝ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κι κανίτε να περισέβνε τα φόντια τι εφοδιαζμού με βιομιχανικα εμπορέζματα κε με τρόφιμα. Πρεπ εγρι-κιζμένα, ορθα να χρισιμοπιύνταν, ορθα να μιριάγυνταν κε να φέρκυνταν ος τον εργατικον καταναλοτιν εκίνα, ντο έχομε.

Γιάτατο, το ζίτιμαν τι ζοβετικυ εμπορίν, τι ανάπτικσις τι κικλοφορίας τέμπορεζμάτον αντίστιχα με τα προβλήματα τι νικοκιριακις εργασίας-εμυν εν έναν

αςα βασικα προβλήματα τι τίπι συμα τι περιόδου. Πρακτικα ατο σιμεν να γίνταν πολα απλα πράματα—να ιδικέφκετε το εμπόριον, να αναπτίστε υέον διχτ λάρκας, να δόχκετε τράνς πορτ σο καταναλοτικον τιν κοπεράτσιαν-εμυν κε σα οργανόσις-εμυν υτο εμπορέφκυνταν, να διμιυργίνυνταν στελέχι ιδικον για τιν δυλίαν τι λάρκας—να διαπεδαγογίνυνταν ατα τα στελέχι.

Ατο εν έναν μέρος τι πραχτικυ προβλίματος.

Το δέψτερον μέρος εν — να ανανκάσκυνταν να εμπορέφκυνταν εκίνα τα οργανόσις, τα οπία ατόρα κ'εμπορέφκυνταν, τα βιομιχανικα ενόσις κε τα τρέστια, τα σοβχόζια. Ακόμαν τα κολχόζια πα να ανανκάσκυνταν να εμπορέφκυνταν με ζαρζατικα—με τα τιμας τι κοπεράτσιας κε τι κρατικυ εμπορίου.

Το σοβετικον εμπόριον, το οπίον σο τέλος-τέλος πρεπ να φέρκετε σε τιύτον σιμίον, όστε τα εμπορέθματα να πυλίνυνταν σόλτε, να πυλίνυνταν απο οπιονδίποτε μαγαζιν—κε συμα σάτο πρεπ να εμπορέφκετε κανις κυλτύρυο—με κανέναν τρόπον κ' εβγαλ ασιν μέσιν το ζίτιμαν τι κεντρικοπιμένυ εργατικυ εφοδιαζμυ κε πρεπ να καθορίσσεκτε αφετιρότατον κοντρολ, δστε τα φόντια, ντο δόχκυνταν σι εργάτας με ιδιέτερον πρότον κε δέψτερον κατάλογον να μι παζαρέφκυνταν, αλα να χρισιμοπίνυνταν ορθα κε σιν βάσιν μέσον τον κλιστον εργατικαν κοπερατίθον. (Κ.Ε.Κ.) Συμα σάτο να εμπεν κοφτα εμπροστα σο ΚΕΚ το νέον πρόβλιμαν—σα φόντια υτο δόχκυνταν-ατα με τον σταθερον κεντρικοπιμένον πλάνον—σιμπλιροματικα να αραιεβ, να ετιμαξ με τατινεθι δινάμις προιόντα τι εφοδιαζμυ.

Γιατατο τα ΚΕΚ δέσκουνταν σε οριζόμενα ραγιόνια για να ετιμάζνε έναν σιρίν προιόντα. Εμις απετύμε, όστε το καθέναν : επιχίρισι, το καθέναν ΚΕΚ να κατορθων να δικ προτοβυλίαν κε αφτενέργιαν σο να ετιμαζ σιμπλιρηματικα φόντια, κε γιατατο εβρίουνταν μινχίνια κε ατο πα εν δρόμος τι ανάπτικις τι σοβετικυ εμπορί.

Θέλο να εφτάγο διο σιμιόσις για τα λεγόμενα, εμπορικα μαγαζία, οσαν έναν ασα μέτρα για τιν ανάπτικιν τι γίρυ τ' εμπορεύματον. Γιατατα κεχεχορίουνταν μερικα φόντια εμπορέύματα, τα οπία κε πυλίουνταν με ιπζομένα, κε κάποτε, με σιμαντικα ιπζομένα τιμας. Αφτο το μέτρον εν πολα σαστον κε-απαρέτιτον απο πολα απόπισι: κε ασιν άποπισιν να κινιτοπιίουνταν τα χριματικα μέσα, κε ασιν άποπισιν να εφκολιν τα πακύπκας σέκίνα τα ομάδας τι εργαζόμενον, τα οπία έχνε το μινχιν να αποχτυν με ιπζομένα τιμας κάπια προιόντα κε εμπορέύματα. Άλόμος, εν απαρέτιτον να παρακολυθύμε αφστιρα εμ σα οργανόσις τι κράι, εμ συς τόπους, όστε τα φόντια, τα οπία σο σίγολον κ' ίνε σιμαντικα, ντο δόχχουνταν σα εμπορικα μαγαζία, να μι κεσεπεράσκουνταν κε τα τιμας πχ να κανονίσκουνταν σα εμπορικα τα μαγαζία. Ενο σέμας ατόρα εν τιύτον υδλετζένιαν, τάσιν, θα έλεγα, νεπμανικον πνέόμαν, το οπίον οδιγα σε κεχοριστα απόπιρας να σχολιάσκουνταν τα εμπορικα τιμας οσαν όπος τίχι, να ανιπζύνταν κε να περιζέβνε τα φόντια τ'εμπορεύματον ντο πυλίουνταν με αφτα τα τιμας. Δογοχάριν, εχριάστεν να δόχχετε σο δικαστίριον ο διεφθιντις ίνος σοβχοζι, πυ εγύντιεν έναν πολα επίκερδον πράκιν—να πυλι το πιζομήν-ατ με εμπορικα τιμας (γέλτα). Ασιν άποπισιν τι σισόρεψις μέσον κικλοφορίας—ατο :

πράκτι εν πολα επίκερδον, αλα έθγεσεν επιζήμιον για τον διεφθιντιν, επιδι θα εν ανάνκη να κάθετε σο αντίστιχον μέρος κε να εγρικα, ότι το χεζοαςτιξοτ κε το σοβετικον το εμπόριον τιδεν κινον κ έχνε με το νεπμανικον πνέβμαν.

VII ΜΟΘΟΠΟΡΝΟ-ΣΣΙΜΟΝΚΟΝΕΣΣΙΑ ΠΕΡΕΒΟΖΚΑΣ

Το τελεψτέον ι παρατίριει για το σιδεροδρομικον τράνσπορτ κε τα μοθοπορνο-σσιμονκονέσσια περεβόζκας.

Διεπιχοσ το σιδεροδρομικον τράνσπορτ ατόρα πα εν το πλέον στενον σιμίον τι νικοκιρίου-εμυν, κε ατόρα πα δεν τα σσέρια-μυν, αφίνμας οπις σο προχόριμαν-εμυν προς τα εμπρος.

Εαν θα τερίτε, πός μιριάζομε τα βαγόνια ανάμεσα σα κεχοριειτα νικοκιριακα προβλίματα-μυν, θα ελέπετε, ότι εμ το βιομιχανικον χτίσιμον-εμυν, εμ το χτίσιμον τι σοβχοζίον—περιορίσκυνταν, απεμένε οπις, εκετίας ντο κ' εβρίσκυνταν ατόσα βαγόνια, όσα επορύμε να δίγομε για τιν περεπρόςκαν τι κισιλίας, ντο κίτε σο Σταλιγρατ σε τεράστιον ποςότιταν.

Θα ελέπετε, ότι τιχένε αγίκα περιστάσις, οπόταν τα ζαρζαβατικα σέπυνταν σα σταθμυς, επιδι κέπορύμε να δίγομε βαγόνια για να στίλκυνταν σιν πολιτίαν, θα ελέπετε ότι τιχένε αγίκα περιστάσις οπόταν το κοκιν χαλαν σα ελεβάτορια εκεστίας πυ κ' επορι να κοβαλίετε με το σιδεροδρομικον τράνσπορτ κ.α. Το τράνσπορτ εν ατόρα το πλέον στενον σιμίον τι νικοκιρίου-εμυν, ντο εφτάι να αργιζει ανάπτικει-εμυν.

Ι Κεντρική Επιτροπή επέρευ κάμποςα μέτρα για να καλιτερεύ τιν καθεδίγιςιν τι σιδερόδρομικυ τράνσπορτ. Κε ατο εν πολα σοστου, επιδι ιδιέτερα, σέμέτερον το Βόριο-Καφκασιανον τον σιδερόδρομον ίχαμε ασιν Μοσχαν ασο Δαικον Κομισαριάτον τι Σινκινονίας (ΗΚΠΣ) υστανόφκαν—να δι γίρον φορτίου σο 4-ον κβάρταλ ολιγότερον παρα σο 3-ον κβάρταλ, διλαδι να δέσκυνταν τα τέμπια τι ανάπτικσις-εμυν σε μεγαλίτερον-βαθμον, παρα σο προιγύμενον το κβάρταλ.

Εχομε μερικα γνορίζματα αποστρατεφτικον διαθέσεον. Κε όμος ο καθένας ασέσας εγρικα, ότι εαν το τράνσπορτ κι θα εχτελα τον ρόλον-αθε, ετότε κανέναν προχόριμαν προς τα εμπρος κ' επορι να εν, επιδι το τράνσπορτ ενον όλια τα μέρι τι νικοκιρίου-εμυν σε έναν σίνολον, κε εαν αδακα θα αδινατις ε ενέργια-μυν. αναπόφεψχτα θα αποτιχένομε κε σιν δυλίαν σάλα τα υτζάστκας.

Πρεπ να βάλομε εμπροστα σον σιδερόδρομον-εμυν το πρόβλιμαν να εφαρμοζείνα τα ίδια τα μεροπριάτιας, τα οπία αφορουν τιν διομιχανίαν κε τάλα τα κλάδυς τι νικοκιρίου κε τα οπία πιγάζνε ασα ιποδίκσις τι σ. Στάλιν—να κατορθύτε να περισεβε δυλία σο μερονήχτιον τι παραβοζει κε τι βαγονι κε να κατορθύνταν με κάθε τρόπον ιπσιλα τέμπια σιν δυλίαν τι τράνσπορτ, να κατορθύτε, όστε το τράνσπορτ να μι εν στενον σιμίον τι νικοκιρίου-εμυν. Απετύμε ασι σιδερόδρομικύς-εμυν να εκσασφαλίζνε αφτο το πλέον επιύζιον (ναςύζενι) τιν ανάνκιν-εμυν.

* *

Το πρόγραμαν τι νικοκιριακις εργασίας, ντο εβάλθεν έμπρι σο διμοσιεύμένον τιν απόφασιν τι Κραικομι κε τι Κραισπολκομι, σμιλα αφτο καθεαφτυ. Τέμον το πρόβλι-

μαν έτον να σταματο μόνον τέπι σα πραχτικα τα ζιτίματα, ντο ίνε σινδεμένα με τιν πραγματοπύσιν-αθε.

Ατο το πρόγραμαν στεκ εμπροστά-μυν οσαν πρόβλιμαν επίμονο αγόνα, οσαν πρόβλιμαν να οργανύτε ι δυλια με τιύτον τρόπον, όστε το καθέναν κεχοριεστον ι. υτζάστκα τι δυλίας-εμυν να εκεισφαλιζ εκίνα τα τέμπια, τα οπία εσχεδιάσταν σ' ατο τιν απόφασιν, οσαν πρόβλιμαν να οργανύτε ι νίκι σο έργον τι εχτέλεσις τον εργασιον τι 3-ο αποφασιστικυ χρόνυ τι πιατιλέτκας.

Εμις εδιμύργιαμε όλος διόλυ προτόφαντον νικοκιρίον, εδιμύργιαμε σ' αφτα τα χρόνια νέον τεχνικιν, επιδι το τεχνικον ι πίρα-μυν ατόρα υζζε εν διαφορετικον παραβαλόμενον ακόμαν κε με τα συμα τα περαζέμενα τα χρόνια· σα τελεφτέα τα χρόνια εκυβάλειαμε τεράστια ακίας ασο κυλάκικον το καπιταλιστικον σέκτορ ασο ιδιοτικον το νικοκιρίον, με νέον τρόπον οργανόσαμε τεράστιον μάζαν ανθροπς—σα κολχόζια, σα σοβχόζια κ. α. Με ατο τον τρόπον επέραμε σα σσέρια-μυν νέον τεραστίον νικοκιρίον κε ατόρα στέκ το πρόβλιμαν να κατέχομε σιν εντέλιαν αφτο το νικυκιρίον, αετς να κατέχοματο, όστε ατο, το νέον το μεγάλον το σοσιαλιστικον νικοκιρίον να δι διλια τα δινατότιτας ντο ίνε κατατεθιμένα σ' ατο για το δινάμομαν κε το αγλιγόρεμαν τι νικοκιριακυ μεγαλόματος-εμυν. Πρεπ να κατέχοματο ος τα μέλοτζι αθε Ατόρα έχομε χρέος να καταπιάσκυμες σε αμέτριτον βαθμον παραπαν με το εσωτερικον τιν οργάνοσιν τι επιχίρισις, τι σοβχόζι, τι κολχόζι, τι οργάνοσις τι δυλίας να κατέχομε τιν ζεχνικιν, τιν κάθε λεπτομέριαν τι κάθ νικοκιρίο.

Ιμες θέβει, ότι θα εχτελύμε τον πλάνον τι 3-ο αποφασιστικυ χρόνυ τι πιατιλέτκας.

Εκσέρομε, ότι για τιν εχτέλεσιν τι πιατιλέτκας σο ακολύθον, τον 4-ον χρόνον τι πιατιλέτκας, απομένμας απαν αφκα 20 πρατσέντα άφκεισι τι νικοχιρίουμυν. Ατα τα 20 πρατσέντα ίνε εκςασφαλίγμένα, για τ' εμας. Εκσέρομε, δτι τα νέα γίγαντας, ντο εμπένεσιν ενέργιαν, ι ανάπτικει κε το δινάμομαν τι σοδχοζικυ κε λολχοζικυ χτισίματος — εκςασφαλίζε-μάς μεγάλα τέμπια εκσέρομε ότι σο ερχόμενον τον χρόνον. θα πρεπ οχι μόνον να εκςασφαλίζομε τιν εχτέλεσιν τι 5-χρονυ πλάνυ — κε υζε όχι σε 4 χρόνια, αλα οποσφένετε, σε κάμποζον μικρότερον προθεζμίαν — αλα κε θα πρεπ να σινκεντρόνομε δλεν τιν προσθήκη-εμυν σιν πιότιταν τι εργασίας, σο εξοτερικον τιν οργάνωσιν ολυν τι νικόκιρίου-εμυν.

Με εντατικον εργασίαν, με επίμονον μάθισιν, με λισαζένον πολςεβικον ενέργιαν θα εκςασφαλίζομε τιν λίσιν αφτονον τον προβλιμάτον.

Εντατικα παρακολυθυν τιν δυλίαν-εμυν εμ ι φιλ εμ ι τυσμαν. Ι φιλ παρακολυθύν-ατο με ομύτι α κε θεβεότιταν σα επιτιχίας, κε το καθέναν ι επιτιχία-μυν εν νίκι-ατυν, νίκι τι προλετάρικις επανάστασις. Ι τυσμαν παρακολυθυν μεζυτυρεμένον κακίαν, κε το καθέναν ι νίκε-εμυν, εν παραζένιαν για τ' εκινυς, παραζένια τις απεμένυ τι απονθετομένυ καπιταλιστικυ κόζμυ (σινεχι χιροκρο-τίματα).

ΡΕΖΟΛΥΤΣΙΑ ΤΙ ΚΟΜΑΤΙΚΥ ΑΚΤΙΒ ΤΙ ΡΟΣΤΟΦΙ, ΝΤΟ
ΕΓΕΝΤΟΝ ΔΕΞΤΟΝ ΣΑ 8 ΤΗ ΤΡΙΓΩΜΙΝΑ 1931 ΆΠΑΝ ΣΩ
ΤΑΚΛΑΤ ΤΙ Σ. ΣΣΕΠΟΛΤΑΕΦ

Το κοματικον ακτιβ τι Ροστοφι αφο έκεν χε
εςιζίτιεν το τακλατ τι σ. Σσεπολτάεφ για τα νικοκιρια-
κα προβλήματα τι 4-ο χθαρταλι κε ενονόμενον σιν εν-
τέλιαν με τιν απόφασιν τι Κραικομι κε τι Κραισπολκο-
μι „για τον λαικο-νικοκιριακον πλάνον για το 4-ον
χθαρταλ τι 1931“, αποφασίζ να ιποχρεον τα νικοκι-
ριακα, τα προφρογιύζικα κε κοματικα οργονόσις:

1. Να μετατρέπνε τιν εχτέλεσιν τι λαικο-νικοκι-
ριακυ πλάνυ τι 4-ο χθαρταλι σε μαχιτικον καμπάνιαν
κε πολεζεενικα να οργανόνε τιν νίκιν σο έργον τι εχτέ-
λεσις τι πλάνυ τι τρίτυ χρόνυ τι πιατιλέτκας.

2. Να εκσασφαλίζνε το πραχτικον τιν εφαρμογιν
κε τιν προβέρκαν τι εχτέλεσις τι ιποδίκσεον τι σ. Στά-
λιν για το δινάμορμαν τι χοζραστζοτι, για το εμφίτερμαν
τι αποχοπις κε τι αλονον μέτρον, για τιν οργάνοσιν τι
παραγογις κε τι δυλίας.

3. Να εκσασφαλίζνε τιν εχτέλεσιν τι πλάνυ τι
ςπορας δχι αργότερα ασα 20 τι τριγομινα σ' όλεν το
χράι κε τι σκοσίματας τι ζιαπι.

4. Να εχτελύνε σιν βάσιν τον πλάνον τι χλεπο-
ζαγατόφκας σο χράι υσ το 14-ον τιν επετιρίδαν τι
Οχτοβριανις επανάστασις.

5. Να πέρνε αποφασιστικα μέτρα για το παραπέ-
ρα το καλιτέρεμαν τι ιλικις κε μορφοτικις εκσιπιρέτισις
τ' εργατικον μαζον.

6. Να σιζιτυν σα τσιπ συμα τα σινελέφσις ολονον τι
κομ. γιατσέικον τιν απόφασιν τι Κραικομι κε τι Κρα-

επολκομι, „για το λαϊκο-νικοκιριακον πλάνον για το 4-ον
χβαρταλ τι 1931“.,

Το ακτιβ προσκαλι όλια τα κοματικα οργανόσις τε
χράι, τα πλατέα μάζας τ'εργατίον κε τι καλχόνικιον να
μετατρέπνε το νικοκιριακον πρόγραμαν τι 4-ο χβαρταλι σε
μαχιτικον πρόβλημαν τι σοσιαλιστικο χτισίματος.

ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΪΚΟ-ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΚΟΝ ΠΛΑΝΟΝ ΓΙΑ ΤΟ IV ΚΒΑΡΤΑΛ ΤΙ 1931 ΣΟ ΒΟΡΙΟ- ΚΑΒΚΑΣΙΑΝΟΝ ΚΡΑΙ

Απόφασι τυ Βόρ. Καφκ.Κραικομι τι Π.Κ.Κ(μπ)
κε τι Κραιεπολκομι απο 6 τι τριγομινα 1931.

Τα επιτιχιας τι νικοκιριακο χτισίματος σα περα-
μένα 9 μίνας τι 1931 (σιν βιομιχανίαν κε σο αγρο-
τικον νικοκιρίον) εκςαςφαλίζνε σιν εντέλιαν το μινκιν
να εχτελίετε το λαϊκο-νικοκιριακον ο πλά·ον τι 3-ο
αποφασιστικο χρόνο σο Βόριο-Καφκασιανον χράι.

Τα διεκολίας τι βιομιχανίας σο 1-ον χβάρταλ,
έναν ασα κιριότερα ετίας τον οπίον έτον το ανοργάνωτον
ι κατάστασι τι τράνςπορτ (Καλαντάρτς, Κύντυρος), κε
ντο έβγεσαν σιν μέσεν τα διαστρεβλόσις σιν πρακτικιν
τι χοζραστζοτι κε τι πλερομις τι εργασίας (υραβνίλοφκα,
απεζλίτσκα, τεκύτζεστ)—κ' επόργαν να κρύνε οπις το
θιελόδικον το μεγάλομαν τι βιομιχανίας: το ολικον ι
προτύκσια για τα 9 μίνας τι 1931 σ' όλεν τιν
βιομιχανίαν (χορις τιν βιομιχανίαν τι Ναρκομεναπι) τι
χράι, εν απαν αφκα 24 τα εκατον παραπαν ασα αντί-
στιχα 9 μίνας τι περαμένυ χρόνυ, κε συμα σ' ατο,
οφέτος σιν βιομιχανίαν κ' εγέντον το καλοκερνον το
ολιγόστεμαν τι εβγάλματος τι προτύκσιας κε το τελε-

φτέον τιν περίοδον έχομε σιμαντικον μεγάλομαν τι προτύχσιας, ιδιέτερα σο λαφρον τιν βιομιχανίαν.

Σο αγροτικον το νικοκιρίου, το ανικεσ εγροτικο-νικοκιριακον ι καμπάνια ντο επέρασεν επιτιχιμένα κε τα εβνοικα υσλόδιας τι εσοδίας σο κράι εκεασφάλισαν σιμαντικον μεγάλομαν τι ολικις προτύχσιας (σε χριματικον έκφρασιν κατα $\frac{1}{3}$ παραπαν παραβαλόμενον με το 1930) ιδιέτερα σα πραπάσσνι κε σα τεχνικα κυλτύρας (λαζύδ, σιμιτσκα, πυμπακ, κλεεσεβίνα κ. α.) Εκατορθόθαν τα πρότα επιτιχίας σιν ανάπτικιν τι σοσιαλιστικι σέκτορ τι χτινοτροφίας, πυ σιν βάσιν εκεασφαλίζνε τιν εγκέλεσιν τι πλάνυ τι ανάπτικις τι χτινοτροφικον σοβχοζίον κε εμπορεβματικον φέρμον σα κολχόζια, σίμφονα με τιν απόφασιν τι Κραικομι ασα 17 τ' απριλι 1931.

Τα ζαγαταβίτελνι καμπάνιας σο κοκιν κε σ' αλα τα προιόντα τι αγροτικυ νικοκιρί δίγνε σα 30 τι σταβρίτα εγκέλεσιν τι πλάνυ τι χλεποζαγατόφκας = σα κοκία 80% κε σ' αλα τα κυλτύρας 63%. Το χρονιάτκον ο πλάνον (τριγομινας — τριγομινα) σα κρεατοζαγατόφκας εγκέλεστεν 103 τα εκατον, σο πιάσιμον οπισαρι το πλάνον τι 1931 εγκέλεστεν 80 τα εκατον. Σο βύτορον, σο διάστιμαν τι 3 καρταλίον ντο επέρασαν, ιπερεχτελέστεν όλεν το χρονιάτκον ο πλάνον. Κιάλι επιτιχιμένα ασον περσιζνον τον χρόνον πάγνε τα ζαγατόφκας σε κάμποσα τεχνικα φιτίας.

Ατα τα προκαταρχτικα αποτελέσματα τι ζαγατόφκας τι αγροτικις προτύχσιας ομιλον για τα τεράστια επιτιχίας τι σοβχοζίον κε τι κολχοζίον όχι μόνον σιν παραγογιν, αλα κε σιν παράδοσιν τι εμπορεβματικις προτύχσιας σο κράτος, για το μινχιν όχι μόνον να εγκέλειν-

ταν αλα κε να ιπερεχτελίυνταν τα πλάνυς τι ζαγατόφ-
χας τι αγροτικις προτύκσιας.

Το απαρέκλιτον μεγάλομαν τι νικοκιρίου εκσασφά-
λτεν το παραπέρα το καλιτέρεμαν τι ιλικις κε τι μορ-
φοτικι; εκσασφάλισις τ' εργατίον κε το περίσεμαν τι
εξόδυ τι κολχόζνικιον σα κολχόζια.

Σο τελεφτέον τιν περίοδον περα επιτιχιμένα ε-
κινητοπίιζι τι χριματικον μέσον τι πλιθιζμο (103
προτσέντα τι ζατάνιας τι 3-ο χβάρταλι).

Το ζιδεροδρομικον τράνσπορτ, το οπίον
ιπερνίκιεν τα δισκολίας τι 1-ο χβάρταλι κε εκατόρθο-
σεν κάπιον καλιτέρεμαν σιν δυλίαν, εκσακολυθα, όμος
να απομεν το πλέον στενον σιμίον τι λαικυ νικοκιρίου
τι χράι.

Σιμιόνοντας επίσιις ότι εδρίυνταν σον παρον κάμπο-
σα άλα σοβαρα αρνιτικα φάκτια σο νικοκιρίου τι χράι:
το μι εχτέλεμαν τι προμφινπλαν κε τι πλάνυ τι θεμε-
λιόδικον εργασιον σιν βιομιχανίαν σα περαζμένα χβάρτά-
λια, τα όχι όσον χριάζσκετε τέμπια τι μεγαλόματος τι
βίραποτκας καρβονι, νεφτι κε μετάλυ, τα όχι ικανοπι-
τικα τέμπια τι χλεποζαγατόφκας σον σταθρίταν, κάπιον
άργιζμαν με τιν υπόρκαν τι πραπάςσνι κε σε κάμποσα
ραγιόνια το άργιζμαν με τιν ανάπτικσιν τι σπορας κε τι
ζιαπι, το άσσκεμον ι κατάστασι τι ελχτικις δίναμις, το όχι
ικανοπιτικον ι δυλία τι σοβχοζίον σο μοθοπορον το
αγροτονικοκιριακον τιν καμπάνιαν, καθος κε σο χτίσιμον
(το τελεφτέον κιρίος σα χτινοτροφικα σοβχόζια) — το
Κραικομ κε το Κραιςπολκομ λογαριάζνε, ότι εμ
για τιν βιομιχανίαν, εμ για τα σοβχόζια κε τα
κολχόζια τι χράι σο 4-ον το χβάρταλ έρχετε κε
σκιματίετε σο σίνολον τσιπ εβνοικον απετανό-

φρκαν για το λίσιμον τι τρεχύμενον προβλημάτον τι νικοκιριακυ χτισίματος. Τα βασικα ας' απα σο 4-ον το κερταλ ίνε:

1. Ι εχτέλεσι ολυνυ τι χρονιάτικο τι προμφινπλανι απο κάθε κλάδον τι βιομιχανίας κε απο κάθε κεχορι-στον επιχίριειν.

2. Το αποφασιστικον ι ανάπτικι τι βιομιχανίας, πυ επεκεργάσσετε αγροτικο-νικοκιριακον προτύχειαν—πα-ραπαν ασο χρονιάτκον τον πλάνον.

3. Το δινάμομαν τι χοζραστζότι (σχιματίζμος ιδιόχτιτον μέσον γίρυ, εχτέλεσι τι σιμβολέον) κε το εμ-φίτεμαν τι προοδεψτικο-βραβεψτικο-αποκοπικις πλεομις τι δυλίας.

4. Το με τον κερον επίρσιμον τι εσιμονχονείον (όχι αργότερα ασα 20 τι τριγομινα ε'όλεν το κράι), το σκόσιμον τι ζιαπι σα ποσα ντο επεκιρόθαν ενορίτερα (5 εκατομ. εχτάρια) κε ι ανάπτικει νέον ΜΤΣ.

5. Ι εχτέλεσι σιν βάσιν τι πλάνυ τι χλεποζαγα-τόφκας (χορις το γάρντς) ος το οχτοβριανον τιν επα-νάστασιν, καθός κε το με τον κερον ι εχτέλεσι κε ι περεχτέλεσι τι πλάνυ τι ζαγατόφκας τ'αλινεθι τι αγρο-τικις προτύχειας (χρέας, οπιάρια), ιδιέτερα τι τεχνικον φιτίον (πυμπάχ, σίμιτζκα, κλεςεεβίνα κ.α.) κε τι δεψ-τεροβάθμιω εκσπορτι.

6. Ι εκαςφάλιει τι σιρι τι σοβζοζίον κε τι εμπο-ρεθματικον φέρμον τι κολχζίον με χτίρια κε αναφα-γαν για τον εσιμονχον.

7. Ι ανάπτικσι τι περεβόλχας φορτίου με του σιδερόδρομον σε ποσα όχι χαμιλότερα τι 3-ο κβαρταλι.

8. Ι εχτέλεσι τι πλάνυ τι σταλειματι κε τι ζαγατόφχας ζαρβαδατι τον εσιμονχον.

9. Ι ανάπτικσι νέυ εμπορικου διχτι σα πολιτίας, κε ι εχτέλεσι τι πλάνυ τι φερσίματος βιομιχανικον εμπορεύμάτον σο χορίον.

Το αποφασιστικον ι εφαρμογι τι ιποδίκσεον τι σ. Στάλιν για τόν αγόναν εναντίον σιν υραδνίλοφκαν, σιν απελίτσκαν κε σο τεχύτζεστ τι εργατικις δίναμις, ι εφαρμογι τ' αποφάσεον τι ΚΕ κε τι Σοβναρχομι για το χοζραστζοτ (σχιματιζμος ιδιόχτιτον μέσον κικλοφορίας), για τιν ζαρπλάταν (σι καρδονι κε σο μεταλυργικον τιν βιομιχανίαν), καθος κε για το εργανοτικο-νικοκιριακον διενάμομαν τι κολχοζίον (οργάνοσι τι παραγογις τι δυλίας κε μίριαζμαν τι εσόδον σα κολχόζια), για τιν ανάπτικσιν τι σοβετικυ εμπορίου κε για το καλιτέρεμαν τι ιλικο-βιοτικις κε μορφοτικις εκςιπιρέτισις τ'εργατίον—εν πρεπαζίλκαν για το επιτιχιμένον τιν εχτέλεσιν τι νικοκιριακου πλάνυ τι 4 κβαρταλι.

Το Κραικομ κε το Κραιςπολικομ λογαριάζει ότι εν απαρέτιτον να κινοπιώνταν τα πλέον πλατέα μάξας τεργατίου κε τι κολχόζηνικιον σιν εχτέλεσιν αφτονουν τι προβλημάτον, να οργανύτε πλατιν κίνιμαν τι μαζον για τα απαντιτικα πλάνυς, χοζραστζότνι πριγάτας, πλατέα αναπτιγμένον σοσιαλιστικον άμιλαν κε σιν πραγματικότιταν να μετατρέπετε το 4-ον κβαρταλ σε

μαχιτικον οβαρταλ, πν να εκσασφαλιζ τιν εχτελεσν τι νικοκιριακυ πλάνυ τι 3-υ αποφασιστικυ χρόνυ τι πιατιλέτκας, το επίον πρεπ να αποτελιον το χτισίμον τι θεμελίν τι σοσιαλιστικης ικονομίας.

Να επικιρύνταν τα ακόλυθα ζατάνιας για το 4-ον οβάρταλ τι 1931:

1. Σο ολικον τιν προτύκσιαν όλις τις βιομιχανίας το Βορ. Καφ. κράι για το 4-ον οβάρταλ τι 1931 ζε ποσον 605 εκατομ. ρύβλια (37.1 πρατσέντα τι χρονιάτικης ζατάνιας) αισάτο σιν βιομιχανίαν σινδεζμικης εκσάρτισις 347.5 εκ. ρ.
Διμοκρατικης 3.2 εκ. ρ.
Κραεβόλ. 95.1 εκ. ρ.
Σιν βιομιχανίαν τι Ναρκομισνατ . . . 159.2 εκ. ρ.

2. Να καθορίζουνταν τα ακόλυθα ζατάνιας σα δασικα παραγογας:

Σο έθγαλμαν πετροχάρβυνυ . . 1.800 χιλ. τ.

Σο έθγαλμαν νεφτι κε γαζ.

Γροζνεφτ. 3.536 χιλ. τ.

Μαινεφτ. 435 χιλ. τ.

Σο χροματιστον τιν μεταλυργίαν:

μολιθ 2.200 χιλ. τ.

τσίνχον 2.221 χιλ. τ.

χυπορ. ελαδ. 4.000 χιλ. τ.

Σιν εκσαγογιν 861 χιλ. κιβ. μέτρα.

Σιν ζαγατόφχαν κξιλι 1 εκ. κιβ. μέτρα.

3. Να επικιρύνται τα ποσά τι κερπεῖμο τι κόστυς σο 4-ον χθαρταλ σιν διομιχανίαν τι ΚCHX—9.5 πρατέντα κε τι Ναρκομπεντι—10 πρατέντα.

4. Να επικιρύτε πλάνον γέρου φορτίου σα B.K. σιδερόδρομος σα ποσα τι 3-ο χθαρταλι διλ. 8.428 χιλ. τόνια.

Να αναθέτετε σιν διέφθιγεν τι B.K. σιδερόδρομο σο 4-ον χθάρταλ να περ αφα σε ιδιέτερον κοντρολ το κοδάλεμαν φορτίου, πω ίνε σινδεμένα με το έκσπορτ, με τα μαχιτικα διομιχανικα χτισίματα κε το χτίσιμον σιν χτινοτροφίαν.

5. Να επικιρύτε για το χτίσιμον κατικιον πλάνον σε 20.935 χιλ. ρ. κε για κομυνάλην χτίσιμον σε 15.550 ρ. με εκσασφάλισιν τι πιστοτικο πλάνυ, κεσκινόντας ανάγκην να εχτελίετε το χρονιάτκον πλάνον κατα τα εκατον.

6. Σα καπιτάλην καταθέσις για το 4-ον χθάρταλ να επικιρύνται τα ακόλυθα ζατάνιας:

Το άλον (χορις τι Σίδερη. Διμοκρατικης διομ. κε τι σοβχοζίον) 169.299 χ. ρ.
αξάτα:

- α) σιν διομιχανίαν τι ΚCHX 4.615 χ. ρ.
- β) σιν διομιχανίαν τι Ναρκομπεντι 10.304 χ. ρ.
- γ) σιν διομιχανίαν τι ιλεχτροχτί-
σμάτος 26.878 χ. ρ
- δ) σο τράνσπροτ ολονον τον ίδον κε σιν
σινκινονίαν. 38.340 χ. ρ.

7. Να επικιρύνται τα προγράμματα χτισίματος για το 4-ον χθάρταλ:

Σο Προμετρόι	σε 13.387	χ. ρ.
Σο Κομινετρόι	σε 17.646	χ. ρ.
Σο Σελετρόι	σε 21.499	χ. ρ.
Σο 7-ον χτ. τρεστ	σε 9.247	χ. ρ.
Σο πιστοτικον Ζειλχοοπετρόι . .	σε 3.277	χ. ρ.

8. Το πλάνον τι κινιτοπίνισις χριματικον μέσου τι πλιθιζμο για το 4-ον κβαρταλ να επικιρύτε σε ποσον 150 εκατ. ρ. με έμπαζμαν οάφτο τιν σύμαν οελάδηνο 10 εκατ. ρ. σι χρεόστας 'τι Πολεβοτζιεοτγοβοτχοπεράτσιας.

9. Τα ελευχτικα αριθμος τι προιπολογιζμυ τι κράι για το 4-ον κβάρταλ να επικιρύνταν σε ποσον 56 εκ. ρ.

Το Βορ. Καφ. Κραικομ τι ΠΚΚ (μπ.).

Το Βορ. Καφ. Κραιςπολχομ.

ТИМІ 12 КАП.

ЦЕНА 12 КОП.